Doğan Kardeş

SAYI : 9 2 MART 1970 75 KURUŞ

ALLAH RAHATLIK VERSİN...

ŞEYTAN ÇEKİCİ

Pen

Kaybolan Yüzük 5

PEN, OKULUN LABORATUAR İNŞAATINDA MÜTEAHHİDİN YAPTIĞI YOLSUZLUKLARI ORTAYA ÇIKARMAK İÇİN YAPI KULÜBESİNE GİRDİĞİ SIRADA.....

ALLAH RAHATLIK VERSİN

Yavaş yavaş gözden silindi dünya,
Göründü gitgide başka bir dünya;
Bir derin özlemdir her güzel rüya,
Bakışında seziyorum uykuyu;
Uyku, andırıyor durgun bir suyu...

Bir el, saçlarını okşarsa eğer,
Anne hayalile uyu beraber...
Haydi artık, sana iyi geceler!
Bakışında seziyorum uykuyu,
Gecenin sihirli koynunda uyu...

HAMDİ AKALIN

ÇIKIN DIŞARI!.. KÂĞITLARI DA ÇABUK BANA GERİ VERİN BAKAYIM!.. ÇABUK OLUN!

BİRDENBİRE...

KAÇIN KIZLAR!

KATHERİNE! ÇABUK YAKALA ŞUNLARI!

LANGE

YENİ ÖĞRETMEN ÇALIŞIRKEN, SESİ DUYMUŞTU...

ARTHUR SESLENİYOR! BAŞI DERTTE GALİBA!

ŞU PEN DENEN KIZ, SAHTE FATURALARI BULMUŞ! ELİNDEN ALAMAZSAM MAHVOLURUZ!

NEREYE GİDİYORUZ PEN?

BAŞÖĞRETMENE, ÇABUK! GÜRÜLTÜ ETME...

YARI YOLDA, MATEMATİK ÖĞRETMENİ KARŞILARINA ÇIKTI..

NEREYE BÖYLE PEN?

PEN, ACELEYLE KAÇARKEN.....

AAAAAAY!!

GELECEK HAFTA: *OYUNUN SONU...*

Uçan Balıklar

ve okyanusların öbür yaratıkları

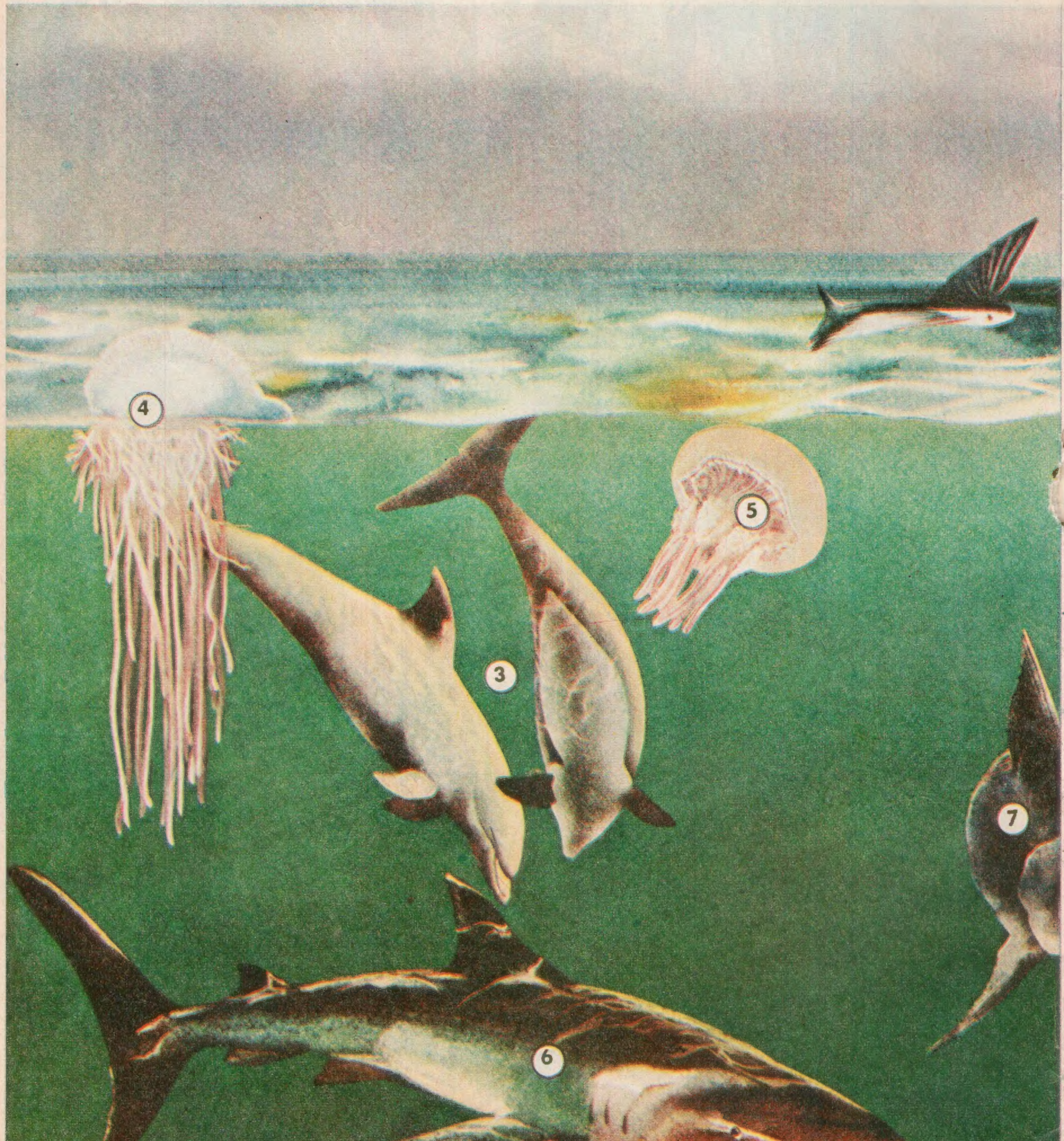

Gümüş renkli balıklardan bir sürü, ansızın deniz üstüne çıkıyor, dalgaların üzerinde bir süre ilerliyor. Ardarda dizilmiş on otomobilin uzunluğunda bu sürü. Sonra gene birden suların içinde gözden yitiyor. Bu balıklar «Uçan Balık» diye anılır, ama gerçekte uçmazlar. Güçlü kuyruk yüzgeçlerini suya vurarak sudan dışarı ok gibi fırlar, birkaç saniye havada kalırlar. Dünyamızın birçok yaratıkları, bunlar gibi suda yaşar. Ama suda yaşayanların hepsi balık değildir. Denizlerde memeli hayvanlar da vardır. Sözgelişi, balina, fok, yunus gibi. Bu memelilerin ataları yüzyıllarca önce karada yaşamışlar ama, okyanusta yiyecek bulmak daha kolay olduğu için, sonraları denize yerleşmişlerdi.

Deniz yaratıklarının kimileri suyun 1000 metre dibine dalabilirler. Ama bu derinlikteki su basıncına nasıl dayandıkları daha bütünüyle açıklanamamıştır. Belki de gövdelerini saran kalın yağ tabakası ya da olağanüstü güçte ciğerler yardımiyle su basıncına karşı koyabilmektedirler. Resimde en önemli okyanus yaratıklarından birkaçını görüyorsunuz: (1) Uçan balık, (2) Yunus, (3) Bir başka yunus türü, (4-5) Deniz anaları, (6) Köpek balığı, (7) Kılıç balığı, (8) Testere balığı, (9) Kedi balığı, (10) Uskumru, (11) Çekiç balığı.

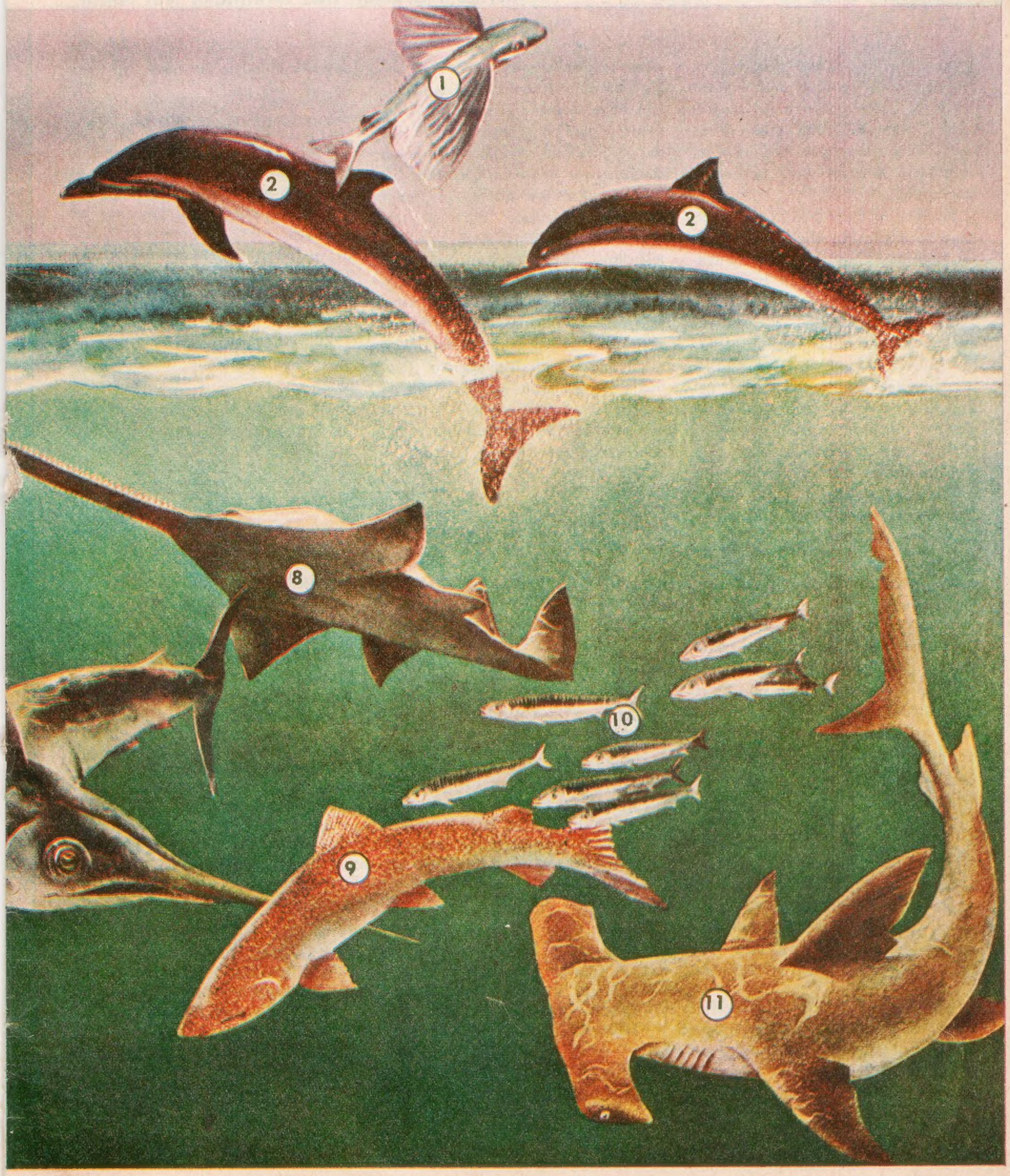

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Modern hayatın kalbi

TELEFON

Sözü ya da sesi uzakta tekrarlayan âlet, 1876'da Amerika'lı Graham Bell tarafından icat edildi...

Dom Gauthey adında genç bir papaz, 1782 yılında sesi madenî borularla uzağa götüren bir akustik sistemi bulmuştu. Ama, sözü, ya da sesi uzakta tekrarlayan âlet, 1876'da Amerika'lı Graham Bell tarafından icat edildi.

Graham Bell'in âleti hem alıcı, hem vericiydi. Bu âlet, üstüne tel sarılmış daimî bir mıknatıstan ibaretti. Yumuşak demirden bir levha, bu mıknatısın armatürünü meydana getiriyordu. Birbirinin eşi olan iki âletin mıknatısları üstündeki sargılar, iki iletken tel aracılığıyla birleştirilince bir telefon elde ediliyordu. Sesin titreşimleri, yumuşak demirden yapılmış levhayı hareket ettiriyor, böylece devrede meydana gelen akım alıcının levhasını titreştirerek yeniden ses haline dönüşüyordu.

Bell'in telefonu ancak kısa uzaklıklar arasında konuşma sağlıyordu. Edison'un 1877'de icat ettiği mikrofonu bir yıl sonra Hughes geliştirerek telefonla konuşma alanının genişlemesine yardımcı oldular. Transformatörün keşfi, sözün pek uzaklara iletilmesini sağladı. Bu durum telefon isteklerini her geçen gün biraz daha çoğalttı. Çoğalan istekleri karşılamak ve konuşmaları kolaylaştırmak için telefon santralları icat edildi.

Telefon santralına ilk olarak 1878 yılında A.B.D.'nin Connecticut eyaletinde New Haven şehri halkı kavuştu. 1879 yılında Paris'te, iki yıl sonra da Berlin'de birer telefon santralı kuruldu. Çok geçmeden Avrupa'da kurulan 480 telefon santralına, 60 bin telefon abonesi kaydedildi. Bu 480 telefon santralı «manuel», yani memur yardımıyla işleyen santrallerdi.

OTOMATİK TELEFON

Eğer telefon yalnız iki kişinin konuşmasını sağlamak için yapılmış olsaydı, iki cihazı bir telle birleştirmek sorunu çözümlemeye yeterdi. Ama kendi âletimizi kullanarak değişik kimselerle konuşmak istediğimiz için daha başka bir metodun kullanılması gerekir. Yakın zamana kadar bağlantılar, âletteki bir kolun çevrilmesiyle mümkün oluyordu. Şehirdeki abonelere ait bütün hatlar santralde toplanıyor, buradaki memurlar da hatları jakların içine yerleştirilmiş fişlerle bağlayıp konuşmayı sağlıyorlardı. Bu sistem günümüzde de küçük şehirlerin telefon santrallerinde kullanılmaktadır. Büyük şehirlerde ise bu eski sistemin yerini otomatik santraller almıştır. Otomatik santrallarda aboneler telefon âletleri üzerindeki numara kursunu çevirerek istedikleri yeri doğrudan doğruya bulurlar. Arama, çağırma ve bulma bütünüyle otomatik bir tarzda meydana gelir.

YURDUMUZDA TELEFON

Yurdumuzda ilk otomatik telefon santralı 15 eylül 1926'da Ankara'da çalışmaya açıldı. 1913'de İstanbul'da bir anonim şirket tarafından kurulan santraller 1932'de otomatiğe çevrildi ve bütün bu tesisler 30 ağustos 1932'de Hükümete devredildi. İzmir'de Belediye ile Ericsson şirketinin birlikte kurdukları otomatik santral 1928 yılında işletmeye açıldı. Bu tesis de 1937 yılında devletçe satın alındı.

Türkiye ile Avrupa arasında telefon konuşmaları ise 1932 yılında başladı.

TARİHTE BU HAFTA

YILDIRIM BAYEZİT'İN ÖLÜMÜ — Bundan 567 yıl önce, 3 mart 1403'te Osmanlı padişahlarının dördüncüsü olan Yıldırım Bayezit, Timur'un kendisine reva gördüğü manevî işkenceye dayanamayıp Akşehir'de ölmüştü. Yıldırım, Timur'un şimşeklerini üzerine çektikten sonra, onunla karşılıklı ağır mektuplar yazışmıştı. İki hükümdar arasında savaş kaçınılmaz hale gelince Yıldırım Bayezit'le Timur'un orduları Ankara'da Çubuk ovasında karşılaştılar. Yıldırım yenildi ve esir düştü.

ÖMER SEYFEDDİN'İN ÖLÜMÜ — Bundan 50 yıl önce 6 mart 1920'de en ünlü Türk hikâyecisi Ömer Seyfeddin ölmüştü. 1884'te Gönen'de doğan Ömer Seyfeddin'in babası bir subaydı. O da babası gibi asker oldu. Fakat orduda uzun süre kalmadı, istifa etti. Kendini tamamen yazı hayatına verdi. Kabataş Lisesi'nde edebiyat öğretmeni iken 36 yaşında öldü. En ünlü hikâye kitapları «Bomba», «Yüksek Ökçeler» ve «Gizli Mabet» dir.

HÜSEYİN RAHMİ'NİN ÖLÜMÜ — Bundan 26 yıl önce 8 mart 1944'te ünlü romancı Hüseyin Rahmi Gürpınar ölmüştü. 1864'te İstanbul'da doğan Hüseyin Rahmi, hayatının büyük bir kısmını Heybeliada'daki evinde geçirdi. 1884 yılında «Ayna» yahut «Şık» adlı uzun hikâyesiyle yazarlığa başlayan Hüseyin Rahmi 1898'de yayımladığı «Mürebbiye» romanıyla ün yaptı. Hüseyin Rahmi 54 telif eserle pek çok çeviri yapmış, kuvvetli bir mizah dehası olan ünlü bir romancıydı.

Neden, Niçin?

Afrika'lılar niçin çoğu zaman siyah tenlidir?

Bir zenci tam mânasiyle «siyah» olarak dünyaya gelmemektedir. Yeni doğan bebeğin rengi ilkönce açık bir griyi andırır. Doğumun ikinci gününde sarımtırak kahverengi olur ve altı hafta içinde zencilere öz rengi alır. Bu kara ten aslında bir çeşit korunma aracıdır. Vücut, tehlikeli yanıklar meydana getiren ültraviyole ışınlarına karşı, derinin yüzeyine, kahverengi boyadan meydana gelen koruyucu bir tabaka yaymak suretiyle tertibat alır. Kanda meydana gelen kahverengi boya, zararlı ışınları alıkoyar ve vücudun, derinin altındaki hassas kısımlarına sokmaz.

Robenson Krüzoe sahiden yaşamış mıdır?

Robenson'un adası dünya yüzünde vardır. Robenson Krüzoe de yaşamıştır, fakat adı Robenson değil, Alexander Selkirk'ti. Aslen İskoçya'lı olan bu adam, gemilerde tayfa olarak çalışırdı. Gemideki bir kavgadan sonra, kaptanı Stardling onu, 1704 yılının eylül ayında Mas-a-Tierra adında bir adaya çıkarıp terketti. Bu ada, Güney Amerika ülkelerinden Şili'ye 650 kilometre uzaklıktadır. İskoçya'lı Selkirk, o zamanlar ıssız olan bu adada birkaç yıl geçirdikten sonra, 1709 yılı şubatında Wood adında bir kaptanın gemisiyle medenî dünyaya dönebildi. Dört buçuk yıllık ada hayatında birçok maceralar yaşamıştı, sonradan bunları biraz şişirerek önüne gelene anlatmaya başladı. Bu maceraları dinleyen yazar Daniel Defoe, 1719'da meşhur Robenson Krüzoe'yi yarattı.

BÜYÜK SÖZLER

Ana-babalarımız tesadüfle, arkadaşlarımız seçimle kazanılır.

• Hiç kimse annesini, babasını seçmez. Bu Allahın takdiri ve tabiatın akışıyla olur. Bunu değiştirmek elimizde değildir. Ama iyi veya kötü arkadaşlarımız olması elimizdedir. Onları seçerken çok dikkatli olmalıyız.

Doğu'nun en ünlü komutanlarından biri ve Eyyubî devletinin kurucusu

SALÂHADDİN-İ EYYUBÎ

Dicle nehri kenarındaki bir kasabada 1137 yılında doğan ve 4 mart 1193'te ölen Salâhaddin-i Eyyubî, Doğu'nun en ünlü komutanlarından biridir. Babası Necmeddin Eyyub'la amcası Şirkûh, Musul Atabeyleri'nin hizmetinde en yüksek görevlere çıkmışlardı. Salâhaddin de Türk subayı olarak yetişti ve Sultan Nureddin Zengî'nin güvenini kazandı. Amcası Şirkûh Mısır'daki Arap Fatimî Sultan'ının veziri (başbakan) olduktan bir süre sonra 1169'da ölünce yerine Salâhaddin, Mısır'a vezir oldu. 1171'de Fatimî Halifesi'ni taht-tan indirdi. «An-Nâsır Salâhaddin Yusuf» adıyla Mısır Sultanı oldu. Böylece «Eyyubî Devleti»ni kurdu.

Salâhaddin-i Eyyubî asıl ününü Haçlılar'a karşı giriştiği savaşlarda kazandı. 5 temmuz 1187'de Filistin'in Hattıyn köyü yakınlarında büyük bir Haçlı Ordusu'nu yakaladı. Tamamen yok etti. Kudüs, 88 yıllık bir Haçlı işgalinden sonra Müslümanlar'ın eline geçti. Kudüs'ün düşmesi üzerine düzenlenen Üçüncü Haçlı Seferi'nde de Avrupa'lı hükümdarlar Salâhaddin-i Eyyubî'nin karşısında hiç bir şey elde edemediler.

Dünya tarihinin önemli kişilerinden olan Salâhaddin-i Eyyubî, Batı'da da, Doğu'da da örnek hükümdar olarak kabul edilmiştir. Sert şartların hüküm sürdüğü Ortaçağ'da Salâhaddin cömertlikle, hoşgörürlükle davranmış, düşmanlarını bile kendine bağlama yoluna gitmiş, gerekmedikçe kan dökmekten kaçınmıştı.

Herşeyin En Garibi:

EN HAFİF YILDIZ — Bilinen en hafif yıldız Cygnus'tur. Bunun ağırlığı güneşimizinkinin yüzde 0.8'i kadardır ($13 - 14X10^{24}$ ton).

EN YAŞLI YILDIZ — Güneşimizin 7500 milyon yaşında, ait olduğumuz kehkeşanın ise 10,000 milyon - 12,000 milyon yaşında olduğu tahmin edilmektedir. 1959 Aralığında, kehkeşanımızın kıyısındaki NGC 188 adlı yaşlı yıldız kümesinin, idrojeninin yüzde 18'ini yaktığı, dolayısiyle de 24,000 milyon yaşında olması gerektiği hesaplanmıştır.

EN UZAK YILDIZ — Güneş, dokuz ileri gelen gezegeni, 31 peyki, planetoitleri ve kuyruklu yıldızlarından meydana gelen güneş sistemimiz, mercek biçimindeki Saman Yolu kehkeşanının (100,000 ışık yılı çapında) merkezine 27,000 ışık yılı uzaklıktadır. 100,000 milyon yıldızlık kehkeşanımızda bize kıyasla en uzak yıldız, bu hesapla, yaklaşık 75,000 ışık yılı uzaklıkta olmaktadır.

ATEŞ KAPTAN

UÇAĞIN İÇİNDE....

MERKEZDEN İZİN VERİLMEDİKÇE, HİÇBİR UÇAK HAVALANAMAZ!

AYNI ANDA...

YEŞİL TEĞMEN UÇUŞ İZNİ VER...

TAMAM ALBAYIM!..

YOL AÇIK, UÇUŞA GEÇİNİZ!..

DUR, DUR! YANLIŞ EMİR VERİLDİ, YANLIŞ!!

⑤ YEDİ RENK BİRLİĞİ, ELLERİNE GEÇİRDİKLERİ KARA KAPTANIN BEYNİNİ YIKIYACAKLARI SIRADA, MARS'LILARIN YARDIMIYLA, KARA KAPTAN KAÇMAYI BAŞARDI.. MELEKLERDEN BİRİNİN UÇAĞINA ZORLA BİNMİŞTİ...

AMA, EMRİ SİZ VERDİNİZ!.

HAYIR, BEN VERMEDİM... SESİMİ TAKLİT EDEN BİRİYDİ O! MARSLILARIN OYUNUNA GELDİK..

KARA KAPTAN İŞTE O UÇAKTA.. ARMONİ DE YANINDA!.

ATEŞ KAPTAN'LA KAPTAN MAVİ KOVALAMAYA ÇIKTILAR!

ARMONİYE BİRŞEY YAPARSA....

YAPAMAZ. ONU ŞİMDİ YAKALARIZ MAVİ!.

ÖTE YANDAN...

GÖZÜ BAŞKA BİR YERE ÇEVRİLSE..

KORKUTMAK İÇİN YAKININA ATEŞ EDELİM..

EVET, ÖYLE YAPALIM ARKADAŞLAR..

BİR AN İÇİN KARA KAPTAN'IN DİKKATİ DAĞILDI.

NEE?.

TAM SIRASI!.

ARMONİ KENDİNİ DIŞARI ATTI....

ARMONİ KURTULDU! ŞİMDİ ATEŞ EDEBİLİRİZ...

İŞTE KARA KAPTAN'IN SONU!

UÇAK BİR ANDA PARÇALANDI.

SAATLERCE ARAMADAN SONRA

BİR SAAT SONRA HELİKOPTER GELMİŞTİ...

TAM BURASI MI KAPTAN?

EVET.. PARÇALANAN UÇAK BURADA SUYA DÜŞTÜ AMA, KARA KAPTAN YOK!

BEN AYNI FİKİRDE DEĞİLİM... ONUN ÖLMEDİĞİNE EMİNİM!..

HELİKOPTER ÇIKARIP ARAMALI!.

YOK, YOK YOK!! ARAŞTIRMAYA ARTIK SON VERECEĞİZ ARKADAŞLAR.....

KARA KAPTAN, MARS'LILARIN GİZLİ IŞINLARI SAYESİNDE SAĞ KALMIŞTI VE DENİZİN DİBİNDEYDİ..

İŞTE, BUNUNLA TEKRAR SALDIRABİLİRİM!

YÜZ YIL ÖNCE DENİZ DİBİNİ BOYLAMIŞ ALMAN DENİZALTISI İŞLER HALE GELDİ..

U87

GELECEK HAFTA: ATEŞ

Tarzan

45

TARZAN, CANAVAR ADAMLARIN ELİNDEKİ ÜÇ AVCIYI KURTARMAYA ÇALIŞIRKEN, KENDİ DE ONLARIN ELİNE DÜŞERSE DE KRALİÇE LA'NIN YARDIMI İLE KURTULUR, FAKAT O SIRADA AVCILARIN GENCİ KAYIPTIR.

OĞLUM BOBİ YOK OLMUŞ!.. NEREYE GİTTİ ACABA?

BU GÖZ KAMAŞTIRICI IŞIKTA DA HİÇ BİR ŞEY GÖRÜNMÜYOR ACABA NEREYE GİTTİ?

BELKİ CANAVAR ADAMLAR ALIP GÖTÜRMÜŞTÜR. YAHUT KARGAŞALIKTA KAÇIP KURTULMUŞTUR.

NE OLURSA OLSUN DIŞARI ÇIKIP OĞLUMU ARAMALIYIZ.. BEN GİDİYORUM TARZAN!

SİZ O CANAVAR ADAMLARLA BAŞA ÇIKAMAZSINIZ... GELİN BENİMLE!

ŞEHRİN YERALTI GEÇİTLERİNDE...

SİZ BURADA MEZARLIKTA BEKLEYİN... BURAYA KİMSE GELMEZ, BEN DE BOBİ'Yİ ARARIM...

CANAVAR ADAMLARIN ARASINDA YOK BOBİ... O HALDE ONU BAŞKA YERLERDE ARAMAK LÂZIM...

YA KRALİÇE LA'NIN YANINDA YAHUT GENÇ KIZLARIN ELİNDEDİR..

TANDA... O BENİMDİR, DOKUNMAYIN!

canavar adamlar

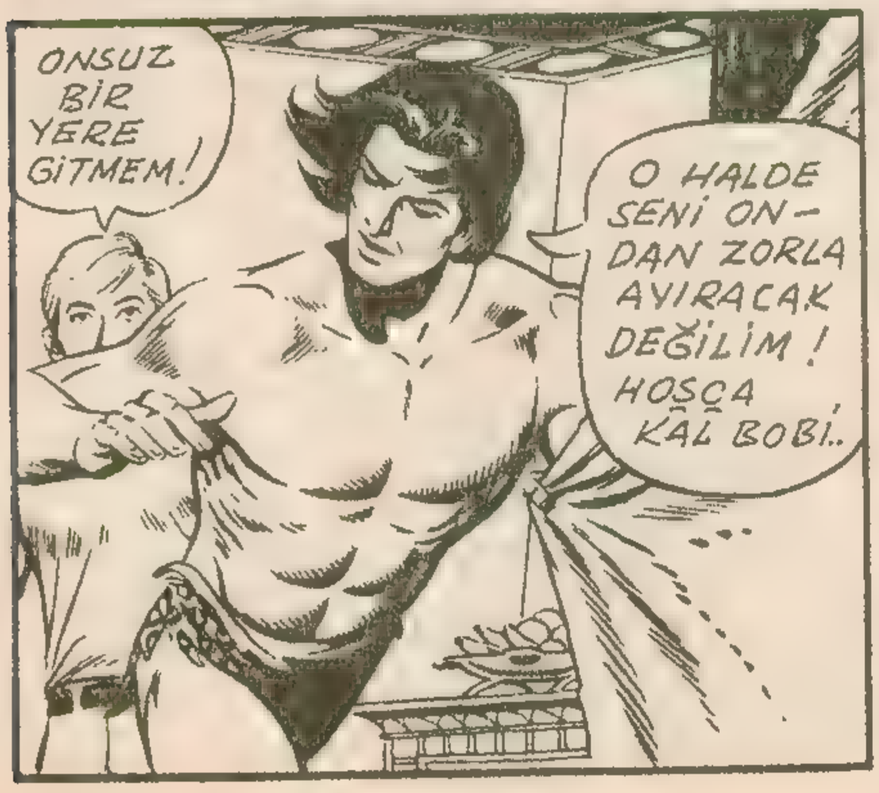

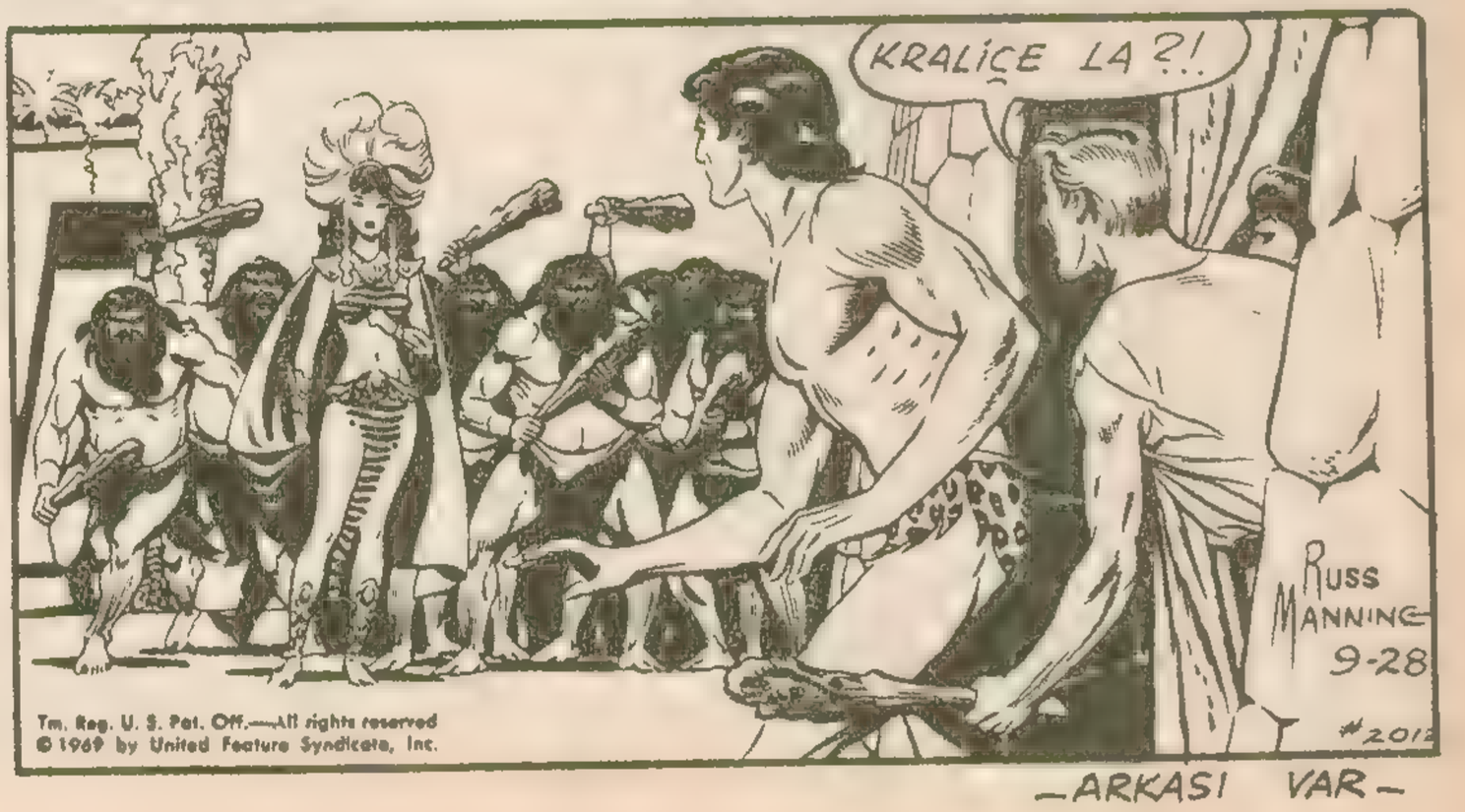

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1969 by United Feature Syndicate, Inc.

—ARKASI VAR—

HİKÂYE

TUTUKLANAN PAPAĞAN

Papağanın nasıl bir kuş olduğunu bilmeyen var mıdır? Kırmızı, yeşil, sarı, mavi renkli tüyleriyle bir ressam paleti gibi renk renktir. Kanca gibi sivri gagasıyle hem kızdığı kimselerin canını yakar, hem de bin bir söz konuşur.

Bu öyküde sözü geçen Koko, küçük bir kasabadaki istasyon şefinin papağanıydı. İstasyon şefinin kırmızı tuğladan yapılma evi, istasyonun elli metre ötesindeydi. Bu evin pencereleri bütün yıl boyunca en güzel çiçeklerle donanmış olurdu. İlkbaharda unutmabeni çiçekleri, yazın sardunyalar, sonbaharda kasımpatları, kışın da pencere camları üzerinde donmuş buz gülleri... Sevimli küçük bir evdi bu, gelip geçen trenlerin isli kara dumanı bile bozamamıştı güzelliğini.

İstasyona gelen giden bütün trenler bu güzel küçük evin önünden geçerdi. Böyle bir evde oturmayı kim istemez? Siz istemez miydiniz sözgelişi? Ama yağma yok, kocaman kafesi içinde yıllardır orta pencerede duran Koko, yerini öyle kolay kolay vermezdi size! Öyle alışmıştı ki bu penceredeki yerine Koko, bütün gelen gidenlere tepeden bakmakla öyle böbürlenmeye başlamıştı ki, istasyon şefinin papağanı olduğunu unutarak, kendisini istasyon şefi sanmaya başlamıştı.

Trenlerde çalışan kimseler Koko'yu tanır, her geliş gidişte ona el sallarlardı.

«Merhaba İstasyon şefi! İşler nasıl gidiyor?» diye seslenirlerdi. Trenin penceresinden başlarını uzatarak söyledikleri bu sözleri Koko iyice anlardı. Ağzını açar gözünü yumardı o zaman, «Sersem budalalar, tembel herifler!» diye başlar, bir sürü kötü sözü ardarda sıralardı. Demiryolunu süpüren, temizleyen işçileri pencereden boşuna dinlememiş, bir sürü şey öğrenmişti onlardan. Yalnız sövmeyi değil, daha neler neler öğrenmişti!

İstasyon şefinin bir düdüğü vardı, gelen giden trenlere bu düdükle işaret verirdi. Türlü türlü ses çıkarırdı düdüğüyle. Kesik kesik çalar, uzun çalar, kısa çalar, her çalışının da bir anlamı olurdu. Onun düdüğüne göre trenler durur, kalkar, ağır gider, hızlı gider, çarpışmamak için yavaşlar, uzun sözün kısası, düdüğün sesi bütün trenleri yönetirdi. Düdük işaretleri öyle çoktu ki, hepsini bilmek için istasyon şefi olmak gerekirdi. Bundan dolayı çok önemli bir adamdı istasyon şefi, bütün istasyonun kralıydı.

Ama Koko da çok akıllı bir papağandı! İstasyon şefine hiç sezdirmeden, bütün düdük işaretlerini yansılamayı güzelce öğrenmişti. Öğrenemese, papağanlığından şüphe etmek gerekirdi gerçekte.

Bir gün, «Dağgölü Ekspresi» pencerenin önünden geçerken, Koko hemen «dur» işaretini verdi. Verdiği işaretin dur demek olduğunu bilmiyordu tabii. Ezberlediği her işaretin anlamını kafasında tutacak değil ya!

«Dağgölü Ekspresi» nin makinisti işareti işitince büyük bir korku geçirdi, çünkü ekspres bu küçük istasyonda hiç bir zaman durmazdı. Korkudan ansızın öyle bir fren yaptı ki, bütün yolcular oturdukları yerden düştüler, yemekli vagonun garsonu, taşımakta olduğu bütün kahveleri, çayları döktü. Sonra tren olduğu yerde kalakaldı!

Şaşkınlıktan neye uğradığını bilmeyen istasyon şefi, şapkasını bile giymeyi unutarak hemen dışarı fırladı. Onu gören makinist, öfkeden kıpkırmızı kesilmiş yüzüyle sordu:

«Ne diye düdük çalıyorsun? Bu trenin burada durmayacağını bilmiyor musun?»

«Ben düdük müdük çalmadım» diye kekeledi istasyon şefi, yüzü de hiç kıpkırmızı değildi, tam tersine kireç gibiydi.

«Anlaşılan içkiyi fazla kaçırdın dün akşam!» diye homurdandı lokomotifin makinisti. Kendisinin, bir istasyon kralı ile böyle saygı sınırlarını aşarak konuşamayacağını bile unutmuştu. İstasyon şefi onu bu saygısızlığından dolayı bir güzel paylamaya hazırlanırken birden «kalk!» düdüğü işitildi.

«İstasyon şefi ben miyim değil miyim?» diye sordu kendi kendine şaşkınlıkla. Elini başına götürerek, odasında unutmuş olduğu şapkasını aradı. Bu arada tren, daha fazla oyalanıp gecikmemek için, duman bulutları çıkararak hızla uzaklaşmıştı.

Koko'nun becerdiği işler bununla kalmadı. Bu olaydan iki gün sonra, trencilik tarihinde bir eşi daha görülmemiş bir biçimde, bütün istasyonu birbirine kattı.

«Dur» işareti verdi, «kalk» işareti verdi, «geri git», «ileri git», aklına gelen bütün düdük seslerini ardarda yansıladı. İstasyondaki manevra, makinistleri gelip geçen marşandiz, posta ve ekspreslerin makinistleri hepsi, neye uğradıklarını şaşırdılar, en sonunda bütün trenler birbirine girdi, hepsi oldukları yerde çakılıp kaldılar. Öylç dolaştılar ki birbirlerine, hiç biri kımıldayamadı artık. İstasyon şefi öfkesinden saçını başını yolmaya başladı.

«Sersem budalalar, aptallar, tembel herifler! diye sövgü yağdırıyordu şimdi de bir ses. İstasyon şefini de lokomotifçileri de batırıp çıkarıyordu. Koko'nun sövmekten başka işler de becerebileceğini, önceleri hiç kimse kestiremedi.

Neden sonra istasyon şefi «Haaa!» diye seslendi, «demek her şeyi böyle arapsaçına çeviren sendin Koko. Benim düdüğün sesini böylesine ustalıkla yansılayabileceğini hiç aklıma getirmemiştim doğrusu. Seni şeytan seni!»

«Seni şeytan seni!» diye bağırdı olay yerine gelen jandarma, sonra merdivenlerden yukarı hızla çıktı, Koko'nun kafesine yaklaşarak: «İşlediğin bu suçtan dolayı seni tutuklıyorum Bay Koko, hemen hapse girmen gerekiyor» dedi.

Bu arada istasyon şefi bir hayli terledikten sonra bütün trenleri düzene sokarak, gitmekte oldukları yönlere yolladı, jandarma da suçluyu götürdü, en yakın polis karakoluna teslim etti.

«Sen gerçekten de bir şeytansın» dedi başkomiser, «tam yirmi beş yıldır bu görevdeyim, böyle bir olayla hiç karşılaşmamıştım. Nasıl cezalandırayım seni, çünkü cezaların en ağırını hakettin.»

«Tutuklayalım» dedi jandarma. «Kuru ekmekle sudan başka hiç bir şey vermeyelim. Ama nasıl hapsedeceğiz bunu, çünkü kafesinin içinde zaten hapis?» diyerek parmağıyle, kafesinin içinde süklüm püklüm duran tüyleri tozlanmış papağanı gösterdi.

«Üç gün karanlık bir yere kapayın, ona en uygun ceza, karanlık odadır» dedi başkomiser. Koko: «Sersem budalalar, aptallar, tembel herifler!» diye bağırdıysa da kulak asan olmadı. Tepesinde küçücük bir delikten başka hiç penceresi olmayan karanlık bir odaya hapsedildi.

Ama işler gene düzeldikten sonra istasyon şefinin bir gün, başında kırmızı şapkasıyle komiser beye gelerek ondan Koko'yu bağışlaması dileğinde bulunduğunu da belirtmeliyim.

«Olan oldu artık. Kimse de bir zarar görmüş değil. On yıl hapis yatsa da papağan gene papağandır!» diyordu istasyon şefi.

Birkaç saat sonra Koko, karanlık odadan çıkarılmış, suçu bağışlanmıştı. Ama artık hiç bir zaman istasyona bakan orta pencereye dönemeyecekti. İstasyon şefi onu arka odanın tarlalara bakan penceresine koydu bu kez. Orda çok çok tarla kuşlarının serçelerinin ötüşünü yansılayabilecekti Koko. O tarlalarda oynamaya gittiğinizde sizi de yansılar bakarsınız.

MEÇHUL KAHRAMANLAR

Operatör Olmak İsteyen Çocuk

Ambrose, ünlü bir doktor olduktan sonra bile kasaba berberinin dükkânında yaptığı ilk ameliyatın heyecanını unutamadı

Ailesinde, akrabaları arasında doktorluğu, daha doğrusu cerrahlığı meslek edinmiş kimse yoktu. Hattâ evlerinde doktorun, cerrahın lâfı bile pek geçmezdi. Zaten 16'ncı yüzyılın Fransa'sında küçük bir kasabada oturanların çoğu da hastalıklarını doktorla değil, kendi bildikleri usullere göre tedavi ederlerdi.

İşte 16'ncı yüzyılın bu karanlık devresinde, o küçücük kasabada dünyaya gelen Ambrose Pare, küçücük kafasına doktor olmayı koymuş ve hiç kimseye de birşey demeden kendini bu meslekte yetiştirmeyi kararlaştırmıştı.

Küçük Ambrose Pare, evinin bahçesinde oynarken çevresinde dolaşan kedileri, köpekleri dikkatle inceliyor, hastalanan hayvanları iyileştirmek için aklının erdiği kadar birşeyler yapmaya çalışıyordu. Ambrose, birkaç kere de hastalanan kedisini iyileştirmeye çalışırken, hayvanın canını fena halde yakmış ve bu hizmetine karşılık da kedi, çocukcağızın yüzünü gözünü tırmık içinde bırakmıştı. Ambrose bu garip merakı yüzünden annesinden ve babasından da durmadan azar işitiyor ama, gene de bu huyundan, merakından vazgeçmiyordu. Yaşı büyüdükçe bu merakı daha da artmaya başlamıştı.

Bir keresinde boğazı ağrıyan küçük kız kardeşinin boğazına uzunca bir sopa sokup bakmaya kalkışması, kızkardeşinin ağır hastalanmasına sebep olmuş ve Ambrose, kardeşi iyileşinceye kadar da başucundan ayrılmamıştı.

Küçük Ambrose, biraz daha büyüyünce babasının kazancına yardım edebilmek için bir berberin yanına çırak girdi. Artık sevincine diyecek yoktu. Zira o devirde berberler aynı zamanda cerrahlık da yaparlardı. Ambrose berberin yanında çalışmaya başlayınca gözlerini dört açıp cerrahlık öğrenmeye başladı. Ustası, küçüğün bu merakından hoşlanmakla beraber onun dükkânda öteyi beriyi karıştırmasına da kızmaktan geri kalmıyordu.

Bir gün dükkâna kolundan yaralı bir asker getirilince, Ambrose'nin doktorluk merakı iyice ortaya çıktı. Berber bir tarafta askerin kolundaki kurşunu çıkarmak için hazırlığa başladığı sırada küçük Ambrose da kollarını sıvadı, gidip ellerini alkolle bir güzel yıkadı ve o da ustası gibi ameliyat hazırlığına girişti.

Berber, yaralı askerin kolunu ameliyat etmeye başlayacağı sırada Ambrose'nin de yanında durduğunu görünce küçük oğlana, «Senin ne işin var burda, öbür müşterilerle ilgilensene» diye bağırdı. «Ameliyat masasında küçük çocukların işi yok.»

Ambrose itiraz etti. «Ben buraya sizin yaptığınız her işi öğrenmeye geldim. Bir askerin kolundan kurşunun nasıl çıkarıldığını görmek istiyorum. Hem belki de size burda daha fazla yardımım dokunur.»

Berber, ısrarının boşuna olduğunu anlayınca canı sıkılmış bir halde başını iki yana salladı ve önündeki işle meşgul olmaya başladı. Ambrose de dikkat kesilmiş, ameliyatı seyrediyordu. Bir ara ustanın bıçağı hatalı bir şekilde oynattığını görünce hemen adamın koluna yapıştı.

— «Usta, bıçağı o taraftan değil, burdan soksan daha iyi olacak» diye

BÜYÜK TÜRK SPORCULARI

Sporun Her Kolunda Başarı Kazanan Komple Bir Sporcu

MELİH KOTANCA

Atletizmde bir çok rekorları olan Melih Kotanca, Fenerbahçe futbol takımı formasıyla.

Onun gibi komple bir sporcu pek az gelmiştir Türk sporuna. Balkan şampiyonlukları kazanmış mükemmel bir atlet ve Türk futbolunun tanıdığı en yaman bir golcü idi Melih Kotanca...

Aslen Balıkesir'liydi; 1915 yılında doğmuş, tahsilini orada yaptığı gibi spora da yine orada başlamıştı. İlk kulübü Balıkesir İdman Yurdu idi. 1937 yılında İstanbul'a gelerek Güneş kulübüne girmiş ve burada hakiki varlığını derhal ortaya koymuştu. İstanbul'da daha geniş ve daha ciddî çalışma imkânı bulması, büyük kabiliyetini hemen ortaya koymasına sebep olmuştu. 1939 yılında Fenerbahçe kulübüne geçmiş, spor hayatının en başarılı yıllarını Sarı - Lâcivert forma altında yaşadıktan sonra en verimli devrinde, henüz 32 yaşında iken spor sahalarından ayrılmak zorunda kalmıştı. Amatör bir sporcu olan Melih, her şeyden önce geçimini sağlamak zorunda bulunuyordu. Görevi, Denizyollarında gemi kâtipliği idi ve dış hatlara çalışan gemilere atanınca spor sahalarına da veda etmişti.

Melih, büyük bir atletti. 100 - 200 - 400 metre ve 400 metre engelli koşuları ile cirit atma, pentatlon ve dekatlonda sayısız birincilikler kazanmış ve rekorlar kırmıştı. 1936, 1937, 1939 ve 1940 Balkan Şampiyonalarında Ay - Yıldızlı forma altında yarışmış, bu müsabakalarda Türk atletizmine 3 Balkan Şampiyonluğu, bir ikincilik, bir üçüncülük, iki beşincilik kazandırmayı başardı. Ayrıca başarılı atletizm hayatını 8 Türkiye Birinciliği ve 6 Türkiye rekoru ile de süslemesini bilen Melih Kotanca, bu arada sayısız İstanbul, Gül Kupası ve Altın Çivili şampiyonlukları da kazandı. Onun, bugün için bile değer taşıyan, bundan yirmi yıl önce tesis ettiği şahsî rekorları şunlardır: 100 metrede 10.9; 200 metrede 22.6; 400 metrede 49.9; 200 metre engellide 27.2; 400 metre engellide 56.7; cirit atmada 59.22 metre; pentatlonda 2786 puan; dekatlonda 5176 puan.

Melih Kotanca, aynı zamanda çok iyi bir futbolcu idi. Güneş'in o kudretli takımından sonra geçtiği Fenerbahçe'de de santrfor mevkiini işgâl eden Melih Kotanca, Sarı-Lâcivertli takımda 185 defa oynamış, bu maçlarda tam 208 de gol atmıştı. Bu arada muhtelif yıllarda da gol krallığını elinde tutmuştu. Bu başarılı futbol hayatı millî maçların yapılamadığı on bir yıllık süreye rastladığından, hakkı olan Ay - Yıldızlı formayı futbol sahalarında giyememişti.

30 haziran 1940 günü, Fenerbahçe Stadında yapılan Gül Kupası Yarışmaları'nda Fenerbahçe'ye üç birincilik kazandırdıktan sonra motöre atlayarak Şeref Stadına gelmiş, bu arada atlet kıyafetini de motörde değiştirip futbol kıyafetini giymişti. Şeref Stadında oynanmakta olan Fenerbahçe - Vefa futbol maçının 17 nci dakikasında durum 0 - 0 berabere iken stadın önündeki rıhtıma yanaşan motörden atlayıp sahaya çıkan Melih, iki de gol atarak takımının galibiyetinde önemli bir rol oynamıştı. Böylesine başarılı bir gün Türk sporunda bir ikinci sporcuya daha nasip olmamıştır herhalde. Melih Kotanca, fırtına bir atlet ve müthiş bir golcü olarak Türk spor tarihinde bir altın sayfa olarak parlayacaktır daima...

mırıldandı. Usta önce çocuğun bu sözlerine içerledi ama, doğru söylediğini de farketmekte gecikmedi. Hemen çocuğun dediği tarafa bıçağı soktu. Gene Ambrose'nin yardımıyle askerin kolundan kurşunu çıkardı.

O gün akşam olmadan Ambrose'nin berber dükkânında ameliyat yaptığı haberi bütün kasabaya yayılmıştı. Herkes küçük oğlanın başarısını övüyordu. Ambrose'nin babası da oğlunun, «Ben doktor olacağım!» diye boşuna tutturmamış olduğunu artık anlamıştı. Ne yapıp yapıp oğlunu Paris'e, doktorluk öğrenmeye gönderme işini kararlaştırdı.

Aradan yıllar geçtikten sonra Ambrose Pare, Fransa'nın bir numaralı cerrahı olarak tanınmış, kurtardığı sayısız hayat, ona tıp dünyasında haklı bir ün kazandırmıştı. Doksan iki yaşına kadar yaşayan bu ünlü cerrah, ömrü boyunca ameliyat masalarının başından ayrılmadığı halde kasaba berberinin dükkânında yaptığı ilk ameliyatın heyecanını asla unutamamıştı.

3

RÜYALAR ÜLKESİNDE

DOROTHY, YANINDA KÖPEĞİ TOTO, KORKULUK VE TENEKE ADAMLA BERABER SİHİRBAZIN BULUNDUĞU ŞEHRE GİDERKEN KARŞILARINA BİR ASLAN ÇIKAR.

KAÇ TOTO! SENİ YEMESİN...!!

TOTO.. NE YAPIYORSUN GÖZLERİME İNANAMIYORUM..

NE OLUR! BANA ACI. HAVLAMA, KORKUYORUM.

TOTO HAVLADIKÇA ASLAN KORKUDAN ZANGIR, ZANGIR TİTRİYORDU..

AA.. HİÇ KORKAN ASLAN GÖRMEMİŞTİM...

ARSLAN ÜRKEK BİR KUZU GİBİ KORKARAK YANLARINA GELDİ.

NEDEN BU KADAR KORKTUN?

SUS, AĞLAMA..

NE YAPAYIM, ELİMDE DEĞİL. BÖYLE YARATILMIŞIM. ÇOK KORKAĞIM!

ARSLAN İKİ GÖZÜ İKİ ÇEŞME AĞLIYORDU. O SIRADA DOROTHY'NİN AKLINA BİR FİKİR GELDİ.

BİZ SİHİRBAZA YARDIM İSTEMİYE GİDİYORUZ, SEN DE GEL...

ASLAN TEKLİFİ KABUL ETTİ. HEP BİRLİKTE YOLA KOYULDULAR...

ALLAH VERE DE SİHİRBAZ BENDEN KORKMASA..

ASLANDA KORKULUK VE TENEKE ADAM GİBİ ÇOK ÜMİTLENMİŞTİ...

EYVAH, ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?

EPEY BİR SÜRE YÜRÜDÜKTEN SONRA KARŞILARINA GENİŞ BİR IRMAK ÇIKMIŞTI.

HAYDİ İŞ BAŞINA!

TENEKE ADAM ELİNDEKİ BALTA İLE AĞAÇ KESİP SAL YAPACAKTI.

BU SALA BİNDİK Mİ, KARŞIYA GEÇERİZ..

SAL BİTMİŞTİ AMA DOROTHY BİR TÜRLÜ SALA BİNMEYE CESARET EDEMİYORDU...

HAYDİ ÇOCUKLAR, SALI SUYA İNDİRELİM..

DOROTHY, PABUÇLARININ SİHİRLİ OLDUĞUNU UNUTMUŞTU. DOKUNUR DOKUNMAZ SAL SUYA İNİVERDİ...

ŞİMDİYE KADAR HER ŞEY YOLUNDA GİTTİ!

TENEKE ADAM SALI YÜRÜTMEK İÇİN UZUN SIRIKLAR KESMİŞTİ.... AMA...

EYVAH! AKINTI BİZİ SÜRÜKLEYİP GÖTÜRECEK!..

IRMAĞIN TAM ORTASINDA SULAR HIZLI AKMAĞA BAŞLAMIŞTI.

AZ UZAKTA MÜTHİŞ BİR ŞELÂLE VARDI. SULAR KORKUN BİR HIZLA AKIYORDU...

KUYRUĞUMU SALA BAĞLAYIN SİZİ ÇEKERİM!

ASLAN KORKUDAN TİTREYE TİTREYE SUYA GİRDİ, ONLARI ÇEKMEYE BAŞLADI..

HA GAYRET ASLAN KARDEŞ.. AZ KALDI...

SONUNDA ORMANLAR KRALI AKINTIYI YENİP ONLARI KIYIYA ÇIKARDI.

KURTULDUK ARKADAŞLAR..

AMA ASLAN SIRIK SIKLAM ISLANMIŞTI. AZ SONRA YİNE YOLA ÇIKTILAR..

GARIP BİR KOKU DUYUYORUM.

ONLARI YENİ BİR TEHLİKE BEKLİYORDU..

BU KOKU... BENİ UYUTACAK GALİBA ÇOCUKLAR..

BENİM DE BAŞIM DÖNÜYOR!

BÖYLECE BİR HAŞHAŞ TARLASINA İYİCE YAKLAŞMIŞ BULUNUYORLARDI..

İKİSİ DE BAYILDI... ONLARI HEMEN BURADAN UZAKLAŞTIRALIM.

TENEKE ADAM VE KORKULUKUN AK CİĞERLERİ OLMADIĞI İÇİN ETKİLENMEMİŞLERDİ.

NE KADAR AĞIRMIŞ!

İYİ Kİ GEÇİKMEDİK...

BÖYLECE DOROTHY İLE TOTO'YU ORADAN UZAKLAŞTIRDILAR...

ARKASI VAR—

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

BAZI HAYVANLAR KENDİLERİNİ BOYNUZLARIYLA SAVUNUR. AMA BOYNUZUNDAN SIRF DÜŞMANINI KORKUTMAK İÇİN FAYDALANANLAR DA VARDIR.

«Dikenli Şeytan» adı verilen bu ejder-Kertenkelenin vücudu koni biçiminde sivri dikenlerle örtülüdür. Başının iki yanındaki dikenler daha büyük, daha sivridir, hayvan bu dikenleri silâh olarak kullanır. «Dikenli Şeytan» daha çok karınca ve küçük böcekleri yiyerek karnını doyurur.

F. GUIÑOVARTOOFSKI

SELECCIONES ILUSTRADAS Derechos Reservados ESPAÑA

«Oryx» adlı Antilop çeşidi, küçük bir atı andırır. Uzun düz boynuzları vardır. Bu yüzden sık ormanlarda rahat gezemez. Ot yer, düşmanıyla karşılaşınca ya kaçar, ya da boynuzlarıyla kendini savunur.

«Kulaklı Orman Baykuşu» adı verilen bir baykuş çeşidinin başının iki yanında, boynuza, ya da kulağa benzeyen tüy çıkıntıları vardır. Gündüzleri gizlenip geceleri avlanmaya çıkan bu kuş, keskin sesler çıkartarak, küçük kuşların, farelerin, sincapların üzerine atılır. Başındaki bu tüy çıkıntıları, avlarını korkutmaya yarar.

«Boynuzlu Mısır Engereği» nin başının iki yanında bir çift boynuzumsu çıkıntı vardır. Bu boynuzlar zaten korkunç bir yaratık olan bu yılana daha da korkunç bir görünüş verir. Bütün Kuzey Afrika ülkelerinde yaşar. İnsana fazla saldırmaz.

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

31

SABAHIN ERKEN SAATLERİNDE ST. IGNACE KIYI KURTARMA EKİBİ TİVA'YI ARAMAYA ÇIKARKEN, SİNGER'LAR DE SU ALAN TEKNEYİ BATIRMAMAK İÇİN ÇABALIYORLARDI.

İYİ Kİ KIZ KARDEŞİM KAMPTA KALDI. ONA DİKDİĞİM BU BEZ BEBEĞİ KURTARMAYA ÇALIŞSAMMI ACABA?..

SAKIN DURAYIM DEME OĞLUM, DELİK BÜYÜYOR... BEBEK Mİ? ÇABUK VER O BEBEĞİ BANA, ŞU ÇEKMECEYİ DE UZAT... HAYDİ ÇABUK!

HEMEN SÖKÜN BEBEĞİ.. TALAŞLARI ÇEKMECEYE BOŞALTIN....

TALAŞ KUTUSUNU TİVA'NIN ALTINA SÜRELİM, OLSUN BİTSİN!

DELİK, DİP TAHTALARIN ORADA. KUTUYU MÜMKÜN OLDUĞU KADAR DİBE İTMELİYİZ Kİ TALAŞ SU ÜSTÜNE ÇIKIP DELİĞİ TIKASIN...

ANLADIN MI OĞLUM?

EVET BABA!

DELİK

TALAŞ

DAHA AŞAĞI İTEMİYORUM GLENN!

BABACIĞIM, SIZINTI AZALIYOR!

TALAŞ ETKİSİNİ HEMEN GÖSTERİR...

HİÇ DEĞİLSE BATMAYIZ ARTIK. BİRİ IŞIĞIMIZI GÖRÜPTE KIYI KURTARMAYA HABER VERDİYSE...

OUR, DUR.. BİR UÇAK SESİ!

SESİ DEĞİL BABA, KENDİSİ!

OH! KIYI KURTARMACILAR... TAM ZAMANINDA YETİŞTİLER..

6-22 © 1969 by NEA, Inc.

ARKASI VAR

DENİZCİLİK BİLGİLERİ

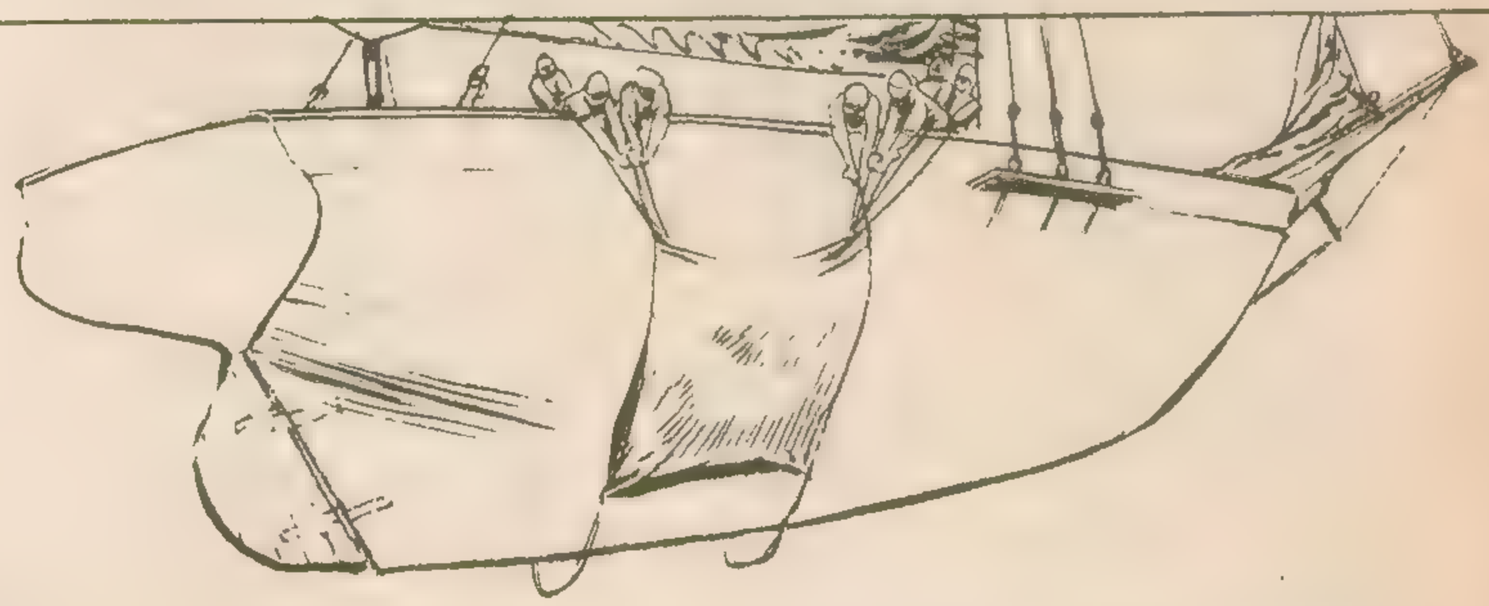

DELİNMİŞ AHŞAP BİR GEMİ BAZAN ALTINDAN HALAT GEÇİRİLEREK KURTARILABİLİR. HALATLARIN ÜSTÜ YELKENLE KAPLANIR. GEMİYE ÇARPAN DALGA, YELKENİ YUKARI DOĞRU İTECEK, AÇILAN DELİĞİ TIKAYACAKTIR.

FİBERGLASS BİR TEKNEYİ DE BÖYLE KURTARMAK MÜMKÜN OLSA GEREKTİR.

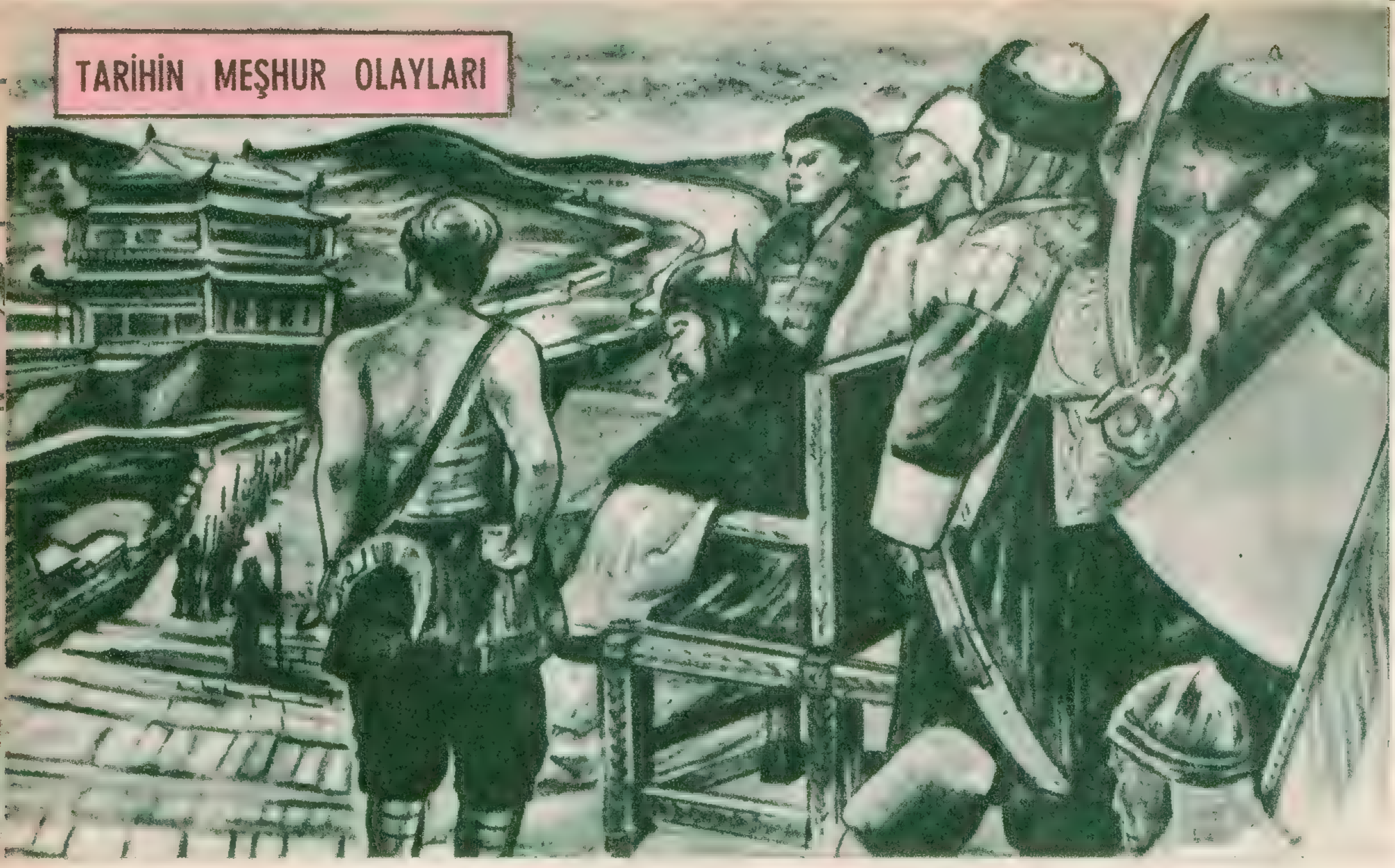

ÇİN SETTİ'Nİ AŞIP ÇİN'İ ELE GEÇİREN BÜYÜK HAKAN

CENGİZ HAN

Türk - Moğol İmparatoru bütün Asya'yı egemenliği altına almak istiyordu...

Çin'liler, Türkler ve Moğollar'ın akınlarından korunmak için uçsuz bucaksız ülkelerinin etrafını kalın ve yüksek bir duvarla çevirmişlerdi. «Çin Setti» adı verilen bu duvarın uzunluğu 3000, yüksekliği de 6 metre kadardı. O zamanki atlı birliklerle orduların bu duvardan aşarak Çin'e girmesi hemen hemen imkânsızdı.

Ne var ki buna rağmen Çinliler ülkelerinin istilâ edilmesine, şehirlerin düşmanlarının ellerine geçmesine engel olamadılar. Önce Hunlar girip ülkeyi ele geçirdi, sonra da Cengiz' in orduları...

Böylesine zor ve imkânsız gözüken bir şeyi başaran Cengiz, büyük bir askerdi. 1167'de, Onon ırmağı kıyısında, Dülün-Boldak kasabasında doğmuştu. Asıl adı Timuçin'di. Babası Moğollar'ın tanınmış boy beylerindendi.

Babası genç yaşta ölünce Cengiz'le kardeşlerini anneleri yetiştirdi. Cengiz henüz genç bir boy beyiyken etrafına bazı Moğol ve Türk kabilelerini topladı, kuvvetlendi, bütün Moğolistan'ı ele geçirdi. Ülkede herkes ona bağlı olmuştu. O da «Cengiz» adını alarak İmparatorluğunu ilân etti. Bütün istediği önce Çin'i ele geçirmek, sonra da batıya yürümekti.

Böylece muazzam bir ordu ile Kuzey Çin İmparatorluğu üzerine yürüdü. Hemen hemen bütün askerini beraberine almıştı. Öyle ki Moğolistan'da ancak 2000 kadar asker bırakmıştı. Cengiz'in Çin Setti'ni aşıp Çin'in içerilerine girmesi pek zor olmadı. Karşılaştığı Çin birlikleriyle savaşa savaşa içerilere doğru ilerliyordu.

Çin eski ve köklü bir ülkeydi. Zengin toprakları vardı. Medeniyet alanında çok ilerlemişti. Şehirleri zengindi, hazineleri baha biçilmeyecek kıymetli taşlar, değerli eşyalarla doluydu. Cengiz, bütün bu zenginliklerin tek sahibi olmak istiyordu.

1215'te pek zorlu savaşlardan sonra Kuzey Çin İmparatorluğu'nun başkenti olan Hanbalık (bugünkü Pekin) şehri Cengiz kuvvetleri tarafından alındı. Böylece bütün bu göz kamaştırıcı serveti eline geçiren Cengiz'in ünü bütün Asya'ya dağıldı. Çin fatihi olması bile, bazı devletlerin kendiliklerinden Cengiz'in emrine girmeleriyle sonuçlanmıştı.

Ama Cengiz, bütün Asya'yı ele geçirmek istiyordu. Bir yıl kadar Çin'de kaldıktan sonra batıya doğru çıkacağı seferin hazırlıklarına başladı. Bu arada Cengiz'in Semerkant'a gönderdiği mektuplarda Türk İmparatoru için «oğul» tabirini kullanması, kendisini dünyanın en büyük devletinin hükümdarı sayan Harzemşah Muhammet'i çok kızdırmıştı. Aralarında savaş kaçınılmaz bir hale gelince, iki devletin ordusu karşılaştı.

Harzemşah Devletinin 400.000 kişilik muazzam ordusu, Cengiz atlılarının karşısında yenilmekte gecikmedi. Cengiz orduları, 400.000 kişilik bu muazzam ordunun 160.000 kişisini kılıçtan geçirdi, kalanını da esir aldı. Hattâ bu kadarla da kalmayıp Türk şehirlerinde aklın almayacağı korkunçlukta katliam yaptılar. Otrar şehri alınınca içindekilerin hepsi kılıçtan geçirildi; bir bilim merkezi olan Buhara da aynı akıbete uğradı. Semerkant ve Belh şehirleri de yakıldı, yıkıldı, içindekiler yağma edildi.

Bu arada Afganistan'daki Herat şehri baş kaldırmıştı. Cengiz, Herat'a 80.000 kişilik bir ordu göndererek ablukaya aldırdı. Şehir altı ay kadar dayandıysa da sonunda yenildi. Cengiz'in orduları bir hafta boyunca, gece demeden, gündüz demeden, bir söylentiye göre tam 1 milyon 600 bin kişiyi kılıçtan geçirdiler. Öte yanda Muhammed Harzemşah'ı kovalayan birlikler de güneye tâ İndus nehrine kadar sokuldular.

Cengiz'in başkenti Moğolistan'da Karakurum'du. Büyük hakan bundan sonra yeniden Çin üzerine yürümeyi kafasına koymuştu. Böylece imparatorluğunu daha da genişletmek istiyordu.

Tarihin sayılı büyük imparatorluklarından biri olan Cengiz İmparatorluğu, ne var ki çok kısa ömürlü oldu. Cengiz daha hayattayken ülkesini dört oğluna pay etmişti. 1227'de ölünce bu muazzam topraklar üzerinde başlıcaları Altın Ordu ve Çağatay devletleri olmak üzere irili ufaklı birçok devlet kuruldu.

Bu da bizlere, ülkeler ele geçiren, fetihler yapan, bu arada kılıç kuvvetiyle üstünlüğünü gösteren imparatorlukların uzun ömürlü olmadığını gösteriyor. O ülkelerde yaşayanlara hayat hakkı tanınmadıkça, onların insanlığına saygı gösterilmedikçe imparatorluk ancak şiddet devam ettiği sürece ayakta duruyor, sonra birden yıkılıp tarihe karışıyor...

Cengiz'in ölümünden 70 yıl kadar sonra kurulan Osmanlı Devleti, yalnız kılıç kuvvetine dayanmadığı, bilime, sanata ve insan hayatına değer vermesini bildiği için kısa zamanda genişleyecek, Türkler'in tarihleri boyunca kurdukları en büyük Türk devleti olacaktır.

DÜNYA HARİKALARI

Asya ile Avrupa kıtasını birleştirecek olan «Boğaz Köprüsü»

En Büyük ve En Uzun Köprüler

«Boğaz Köprüsü» nün dünya köprüleri arasında özel bir yeri olacak

Bir akarsu, ya da bir vadinin üzerinden geçilmesini sağlamak amacıyla yapılan yola köprü denir. Köprüler tahta, çelik, kâgir, ya da betonarme olabilir.

Köprüler yapılışlarına göre çeşitli adlar alır. Meselâ, Kemer biçimindeki köprülere «Kemerli Köprü», nehir yatağına atılan temelin üzerine yapılan köprülere «Payandalı Köprü» denir. İstanbul'daki Galata ve Atatürk köprüleri ise birer «Yüzer Köprü» dür. Köprü, yüzen dubaların üzerine oturtulduğu için bu ad verilmiştir.

Bugün dünyada en yaygın köprü çeşidi ise «Asma Köprü» dür. Adından da anlaşılacağı gibi bu tip köprüler, iki kule arasındaki kablolara asılarak yapılır. Diğerlerine nazaran daha ucuza çıktığı ve görünüşü de diğerlerinden daha güzel olduğu için bugün yeryüzünde genellikle iki kıyıyı bu tip köprüler birleştirir.

Yakında İstanbul'da da böyle bir köprü yapılacağı için isterseniz «Asma Köprüler» hakkında size biraz daha bilgi verelim: Yeryüzünde çeşitli uzunluklarda birçok asma köprü vardır. Bunların en uzunu Amerika Birleşik Devletleri sınırı içindedir. Hudson Nehri üzerindeki George Washington Anıt Köprüsü'nün uzunluğu tam 3.180 metredir. Yine Amerika'da, New-York'taki Manhattan Asma Köprüsü ise, 2.530 metre uzunluğunda olup, yeryüzünün ikinci büyük asma köprüsüdür.

Bir Asma Köprüde bütün tehlike, iki kule arasına gerilen kabloların, yani çelik tellerin kopmasıdır. Ama uzmanlar bu tip köprülerde öylesine güçlü çelik teller kullanırlar ki asma köprülerin üzerinden hergün binlerce araç geçtiği halde bugüne kadar bir asma köprünün yıkıldığı duyulmamıştır.

Dünyanın öbür en uzun köprüleri de Amerika'dadır. San Francisko Köprüsü, dünyanın en uzun köprüsüdür ve uzunluğu tam 12.000 metredir. Yine Amerika'daki 7.500 metre uzunluğundaki Misisipi Köprüsü ise, dünyanın ikinci uzun köprüsüdür.

Bu rakkamlardan da anlaşılacağı gibi İstanbul'da, Asya kıtası ile Avrupa'yı birleştirecek olan «Boğaz Köprüsü», dünyanın en uzun köprüleri arasına giremeyecektir. Ama Asya ile Avrupa kıtasını birleştirdiği için dünya köprüleri arasında özel bir yeri olacaktır. Boğaz Köprüsü 1560 m. uzunlukta yapılacaktır.

SARIKAYA'daki DEFİNE

Ahmet'in karar vermek için bir kaç saniyesi vardı... Doktor'la Yaşar her an dışarıya çıkabilir ve kendisini görebilirlerdi...

ÖZET

Ayvalık'ta amcaları Selâmi Bey'in yanında tatillerini geçirmekte olan Ahmet'le Mehmet, aileye ait Sarıkaya adlı adada atalarından Yıldırım Reis'in definesi bulunabileceğini düşünürler. Dostları Rıza Reis, Yıldırım Reis'in seyir defterinde ipe sapa gemlez birtakım cümleler gördüğünü söyler. Fakat seyir defteri kayıplara karışmıştır. Doktor Bülent'in bunu çaldığını anlayınca Ahmet'le Rıza onun villasında araştırma yapmaya karar verirler.

— 5 —

Ahmet'le Rıza Reis, Doktor Bülent'in villasının terasına tırmandıktan sonra bir iki saniye, görünüp görünmediklerini anlamak için beklediler.

O sırada Ahmet, Rıza Reis'i dürterek fısıldadı. «Bak» dedi. «Açık bir pencere var.»

Burası doktorun yatak odasıydı. Karanlık odada fazla oyalanmadan yavaşça koridora çıktılar. Burada tavanda yanan bir lâmba bütün koridoru aydınlatıyordu. Koridora açılan diğer üç kapıdan birisini denediler. Bu banyo idi. İkincisi doktorun çalışma odası ve kitaplığı idi. Aradıkları yer burası idi. İçeri girince Ahmet el yordamıyla elektrik düğmesini bulup çevireceği sırada, Rıza Reis kolunu tuttu:

— «Sakın yakma» dedi. «Dışarıdan bir gören olursa mahvoluruz. Benim yanımda elektrik feneri var, onu kullanalım.»

Bir saate yakın uğraştılar. Nihayet Rıza kitaplığın rafında duran bir kutunun içinde seyir defterini buldu. Hemen karıştırıp istediği sayfaları Ahmet'e gösterdi:

— «Şu karşılıklı iki sayfa» dedi. «Şunların resimlerini çek kâfi.»

Defteri yere, halının üzerine koyup o iki sayfayı açtılar.

Ahmet, fotoğraf makinesinin önüne birşeyler taktı. Sonra makineyi kabil olduğu kadar kitaba yaklaştırıp düğmeye bastı. Flâş bir anda yanıp söndü.

Rıza Reis: «Tamam mı?» diye sordu.

— «Hayır. Bir tane daha çekeceğim. Ne olur, ne olmaz.»

Flâş bir daha yanıp söndü. Bir, iki saniye beklediler. Sonra seyir defterini aldıkları yere koyup, tekrar yatak odasına, oradan da terasa geçtiler. Geldikleri yoldan, kimseye görünmeden geri döndüler.

Villânın bahçesinden çıktıkları zaman rahatlamışlardı. Rıza: «Tam istediğimiz gibi oldu» dedi. O sırada yüksekçe bir yoldan köşke dönüyorlardı. Mehtap vardı. Deniz tabla gibi ayaklarının altında idi. Birden sahilden gelen bir motor sesi duydular. Rıza birden irkildi:

— «Bu bizim «Deniz Kuşu»nun sesine benziyor» dedi.

Biraz sonra kıçına bir sandal bağlı bir motorun sahilden açıldığını gördüler. Motor yüz metre kadar açılınca durdu.

Rıza: «Bu, Deniz Kuşu» dedi «İçindeki kim acaba? Ne yapmak istiyor?»

Adam bir, iki saniye sonra motorun kıçındaki sandala atladı. İpi çözmüş olacak ki, kürek çeke çeke sahile doğru gelmeye başladı. Birden Ahmet: «Rıza Reis bak!» diye bağırdı. «Motor batıyor.»

İkisi de hayretle açılan gözlerle, donmuş gibi «Deniz Kızı»nın sulara gömülüşünü seyrettiler.

Rıza: «Haydi gel!» diye bağırarak sahile doğru koşmaya başladı. Ahmet de peşinden seğirtti.

TEHLİKELİ BİR TAKİP

Bir zaman koya doğru koşmaya devam ettiler. Fakat çamlar yine denizi görmelerini engelliyordu. Rıza daha da hızlanınca, Ahmet geride kaldı. Bir an durdu. Aklına bir şey gelmişti. Batan «Deniz Kuşu»nu kurtarmalarına imkân yoktu. Hiç olmazsa onu batıran adamı yakalamalıydılar. Durup dinledi. Rıza Reis'in uzaklaşan ayak seslerinden başka civarda bir hışırtı duydu. Etraf tenha idi. Görünürlerde de kimse yoktu. Bu motoru batıran kimse olabilirdi.

Yoldan ayrılıp çamlar arasında yürümek hiç de kolay değildi. Ahmet engebelere veya çalılara takılıp düşmemek için çok dikkat etmek zorundaydı. Biri tepeye doğru tırmanıyordu. Mümkün olduğu kadar az ses çıkararak, sesin peşinden gitmeyi denedi. Ağaçlar o kadar sıklaşmıştı ki, bir köşeye sinip beklemeye de imkân kalmamıştı. Her an yabancı ile burun buruna gelebilirlerdi.

Ahmet peşine takıldığı adamın, motoru batıran kimse olduğundan artık emindi. Çünkü denizden doğru geliyordu. Ve tuttuğu yol, kliniğe doğru gidiyordu.

Ahmet durdu ve olduğu yerde kaldı. Yabancı birden yön değiştirmiş, üzerine doğru yürümeye başlamıştı. Aralarında ancak birkaç metre olmalıydı. Soluğunu kesip bekledi. Ayak sesleri yaklaştı, yaklaştı... Ahmet artık işi oluruna bırakmıştı. Görünüp görünmeyeceğini bile bilmiyordu.

Birkaç saniye sonra Ahmet, sindiği yerle tepe arasındaki dar alanda adamı gördü. Ve kolayca onun kim olduğunu tanıdı. Bu Doktor Bülent'in şoförü Yaşar'dı.

Demek «Deniz Kuşu»nun kapaklarını açıp batıran adam Yaşar'dı. Ahmet ne kımıldayabiliyor, ne de soluk alabiliyordu. Doktorla şoförünün kirli işler çevirdikleri artık açıkça belli olmaya başlamıştı. Peki, adam ne diye motoru batırmaya kalkışmıştı? Bu sorunun cevabı Ahmet'in kafasına dank etti: Tabiî ki Sarıkaya adasına gitmelerine engel olmak için!

Yaşar, tepeye tırmanırken ne sağına, ne de soluna bakıyordu. Çünkü gözetlenmediğinden emindi. Bir aralık Ahmet'in o kadar yakınından geçti ki, çocuk adamın soluğunu bile işitti. Sonra onun ağaçlar arasında hızla uzaklaştığını gördü.

Ahmet, üç dakika kadar bekledi. Sonra o da adamın peşine takıldı.

Yaşar hiç aldırmadan yürüyor, arkasına dönüp bakmıyordu. Doğru doktorun villâsına gidiyordu.

Ahmet, adamı izlemeye devam etti. Biraz sonra villânın önüne vardılar. Doktorun arabası bahçede villânın önündeydi. Demek amcasının yanında fazla kalmamıştı. Yaşar bahçeye girdi. Villânın kapısına gelince durdu. İçeri girecekti. Vazgeçti. Otomobilin yanına döndü. Kapısını açıp, arka koltuğa cebinden çıkardığı bir şeyi bıraktı. Sonra villâya girdi.

Ahmet beş dakika kadar bekledi. Kimsenin dışarı çıkmayacağına emin olduktan sonra, saklandığı yerden çıktı. Otomobilin yanına geldi.

Acaba Yaşar arabanın içine ne bırakmıştı?

Görünmemeye çalışarak yaklaştı ve kapıyı açıp otomobilin arka koltuğuna baktı: Yaşar arka koltuğun önüne yere, bir kutu koymuştu. Kutuyu açıp baktı. Bu motoru batırmak için kullandığı âletleri koyduğu kutuydu. Doğrusu bu pek de önemli bir buluş sayılamazdı. Hayal kırıklığına uğramıştı.

Tam geri döneceği sırada, birden villânın kapısında birtakım sesler işitti. Doktorla Yaşar konuşuyorlardı.

Ahmet'in karar vermek için birkaç saniyesi vardı. Adamlar her an dışarı çıkabilir ve kendisini görebilirlerdi. Olduğu yerde de kalsa, saklandığı köşeye dönse de, görülmemesine imkân yoktu. Oysa Doktorun kendisinden şüphelenildiğini bilmemesi gerekiyordu. Şu halde tek çıkar yol vardı. Ahmet de onu yaptı ve doktorla Yaşar dışarı çıkarken çevik bir sıçrayışla otomobilin arka kapısını açıp içeri atlayıverdi.

Ama iki adamın arabaya binip yola çıkmaya hazırlandıklarını sezince, yağmurdan kaçarken doluya tutulduğunu anladı.

Rıza Reis: «Bu, Deniz Kuşu» dedi. «İçindeki kim acaba? Ne yapmak istiyor?»

Yakalanmamak için sindiği yerden hiç kımıldamıyordu. Doktorla Yaşar Allah'tan arka kapıyı açmadılar, ön tarafa geçtiler. Yaşar direksiyona oturdu. Otomobil hareket etti.

Anlaşılan iskeleye gidiyorlardı.

Ahmet, bir yandan sindiği yerde kıpırdamadan yatıyor, bir yandan da konuşulanları dinliyordu.

Yaşar: «Bu belâlı yeri bir daha görmek bile istemiyorum» dedi.

Doktor aksi aksi: «Ben de» diye onayladı adamını. «Allah, yerin de, insanlarının da cezasını versin. Bu arada Vahit'in sözüm ona araba altında kalıp gebermesi çok isabetli oldu. Artık kimse plânlarımızı öğrenemez.»

— «Farketmez. Zaten akıllarına gelip Sarıkaya'ya gitmek isteseler bile, gidemezler artık» diye cevap verdi Yaşar.

Ahmet, doktorun yüzünü göremiyordu, ama şu soruyu sert bir ifadeyle sorduğunu anladı:

— «Ne demek istiyorsun?»

— «Ne demek isteyeceğim, motorlarını batırdım. Şu anda herhalde denizin dibini boylamıştır bile.»

(Arkası var)

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
2 Mart 1970
Sayı: 9 **Sıra No. 737**
Yıl: 24 **Cilt: 1**

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ✶ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ✶ Telefon: **27 95 10 (Santral) ✶** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: **40 TL. ✶** Altı aylık: **20 TL. ✶** Yurt dışı yıllık: **55 TL. ✶** Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL. ✶** Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL. ✶** Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ YER : **Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş**
BASILDIĞI YER : **Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.**

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir

Minifare ile

ORMAN FARESİ ÇEKİLİP GİTMİŞ, HERKES RAHATLAMIŞTI. KARGA YARDIĞI OTOMOBİLİ

HADİ, MOTORU İŞLET-SENE, NE DURU-YORSUN

HAZIR MISIN?

HAM

BU ARABANIN DÖRT SİLİNDİRİ VARDIR... BÖYLECE, ON TAVŞAN GÜCÜ KUVETİNDE OLUYOR...

P..PEKİ DURDURMAK İÇİN NE YAPIYORSUN?

... FARLARINA GELİNCE, HERBİR FENERİN İÇİNDE BİR ATEŞ BÖCEĞİ BULUNUYOR...

EYVAH! BU DELİ BİZİ DE ÖLDÜRECEK PARÇALANACAĞIZ!

GÖRDÜN MÜ, NE KADAR DA HAFİF!

YIPPİİ

YIPPPİİ..

İMDAAT!

OH!

AHHH!

ŞİMDİ DE AMÖRTİSÖRLERİN SAĞLAMLIĞINI DENEYELİM..

İŞTE TAMAM.. ARTIK BENİ BU KILIKTA BABAM BİLE TANIYAMAZ!

FREN! FREN!

YAPAMAM. ARABA ANCAK BENZİNİ BİTİNCE DURUR..

Orman Faresi

KORUCU BABA'YA GÖSTERDİ...

EYVAH!

KORUCU İLE KARGA!

GÖRDÜN MÜ YAPTIĞIN İŞİ!

ARABA İŞTE... BİR DE KARA BİTİNCE DURUR! HAY ALLAH...

ACEMİLİĞİN YÜZÜNDEN İKİMİZ DE BOĞULACAĞIZ!

EHLİYET VERİRKEN YÜZMEDEN İMTİHAN ETMİYORLAR Kİ!

İMDAAT!

BIRAK BENİ!

BIRAKMAM, BOĞULACAKSAK İKİMİZ BİRDEN BOĞULALIM!

EYVAH! ŞAPKAM, GİTTİ..

BIRAK ŞİMDİ ŞAPKAYI!

SAKLANAYIM DA BENİ GÖRMESİNLER, ARKALARINDAN BİR OYUN OYNARIM BELKİ!

BU BANA DERS OLDU: ARABAYLA YOLA ÇIKARKEN YANIMA BİR DE CAN SİMİDİ ALMALI.

FİRENLERİ DE UNUTMA KARGA KARDEŞ, FRENLERİ!

NE O? BAŞIN MI AĞRIYOR?

UFF!

BAŞIM ÜŞÜDÜ.. AH! ŞAPKAM...

İŞTE AL, ŞAPKANI DA BOĞULMAKTAN KURTARDIM, GÖRDÜN MÜ?

SAĞOL, KORUCU BABA!

SOLUK AL... SOLUK VER.. SOLUK AL..

GLUP!

ARKASI VAR-

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

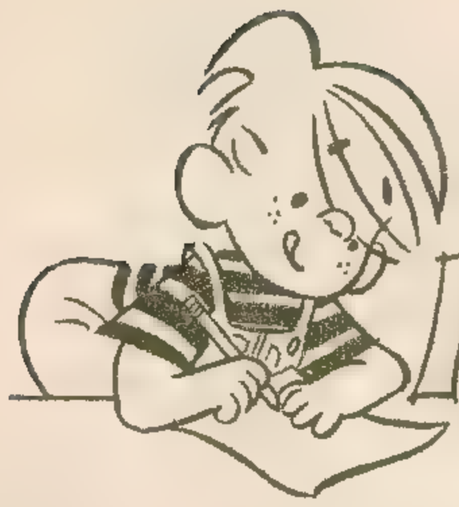

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

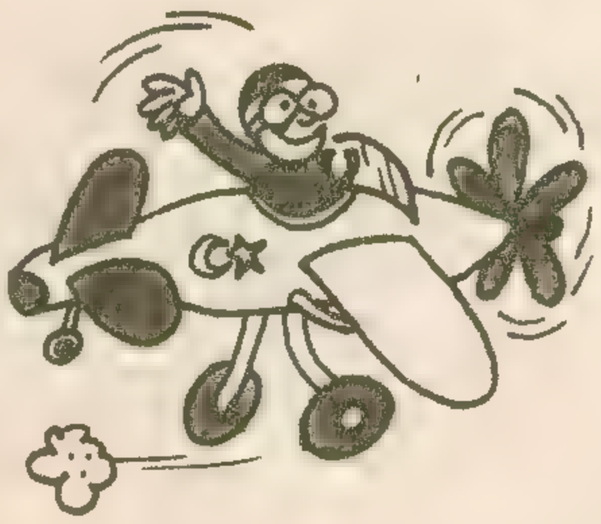

UÇAKLAR

Sanki bir kuş gibi
uçuyor,
Kanadını açа açа,
Şu masmavi göklerde.
Başı hep yükseklerde.
Canım, onun içinde olup,
Dünyayı dolaşmak istiyor,
Elbet bir gün onunla
ben de
Dünyayı dolaşacağım.

SİBEL YAZICIOĞLU
(İskenderpaşa İlkokulu öğrencisi İSTANBUL)

KEDİLERİM

Ben Minnoş'u çok severim,
Tonton'u sever, döverim.
Bakın geldi Sarman'ım,
Budur benim aslanım.
Pamuk en güzelidir.
Gözleri masmavidir.
Tekir ise dişidir,
Her yıl yavru getirir.
Duman fena değildir,
Çakır gözlü kedidir.
Ponpon oyuna bayılır,
Fareden çok hoşlanır.
Kedilerimi çok severim,
Onları ciğerle beslerim.

ESER YAPICI
(Yunus Emre İlkokulu öğrencisi — ANKARA)

YAĞMUR

Gün boyu ne güzel yağar,
Gölcükler suyla dolar.
Akşam yağmasa ne olur?
Dövmese sokak fenerinin şapkasını.
Yıldırımsız pek mi yalnız?
Korkmasa geceden yağmur.

SELMA EKİZ
(Yunus Emre Ortaokulu 2. sınıf öğ. — ANKARA)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

GÜRAY ERCAN: Namık Kemal Cad. Abdüllâtif Paşa Sokak, Arzu Apt. No. 3/4, Aksaray - İSTANBUL. **(Alman Lisesi'nde öğrenci. Almanca bilenlerle mektuplaşmak istiyor.)**

PERVİN YAVUZ: Farabi Nergis Sokak No. 14/4, Çankaya - ANKARA. **(15 yaşında. Yurt içinden, ya da dışından kartpostal değişmek istiyor.)**

CENGİZ KARABENT: Orman İşletmesi Lojmanları - MARAŞ. **(9 yaşında, kartpostal biriktiriyor.)**

HAKKI YILMAZ: Pamukkale Ortaokulu 3/B, No. 900 - DENİZLİ. **(14 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor. Sinema ve Batı müziğinden hoşlanıyor.)**

YAŞAR HÖKETEKLİTAĞ: Fatih Mah. Fark Sokak No. 33/1 - KAYSERİ. **(Pul ve kartpostal biriktiriyor. Yüzmekten hoşlanıyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

MAHMUT KÜÇÜK: Cumhuriyet Mah. Sönmez Sokak No. 3, Nizip - GAZİANTEP. **(14 yaşında. Pul biriktiriyor. Müzikten hoşlanıyor.)**

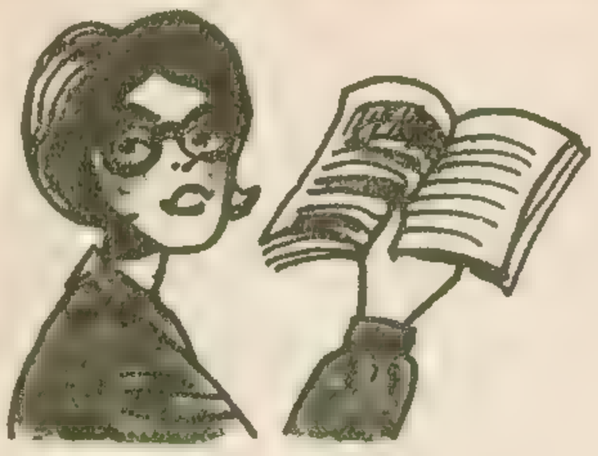

ÖĞRETMENİM

Güler yüzlü, tatlı dilli
Şen öğretmenim.
Annemin sevgisinden,
Sende de var öğretmenim.
Canım kadar severim.
Uğrunda her fedakârlığa
Katlanırım.
Benim canım öğretmenim.
Kısa saçlı, orta boylu.
Ufak elli, güzel yüzlü
Gülen gözleriyle
Kalpleri fetheden
öğretmenim.

GÜLBAHAR KÖSE
(Sağmalcılar Lisesi, II-D No. 74
Kartaltepe - İSTANBUL)

ŞU MASAL DÜNYASI

Şu masal dünyasında,
Neler var, neler, neler...
Hep beraber sayalım,
Bunları birer birer,
Mavi gökte uçuşan,
Beyaz tüllü periler.
Ana, baba kuzusu
Prens'ler, prensesler...
Kaf dağının ardında
Yedi başlı ejderler.
Lafonten'de bulunan
Kurtlar, kuşlar, leylekler.
Hepsi de birer birer
Bize akıl verirler...

ÇİĞDEM AKYÜZ (Mehmet Karamancı İlkokulu)

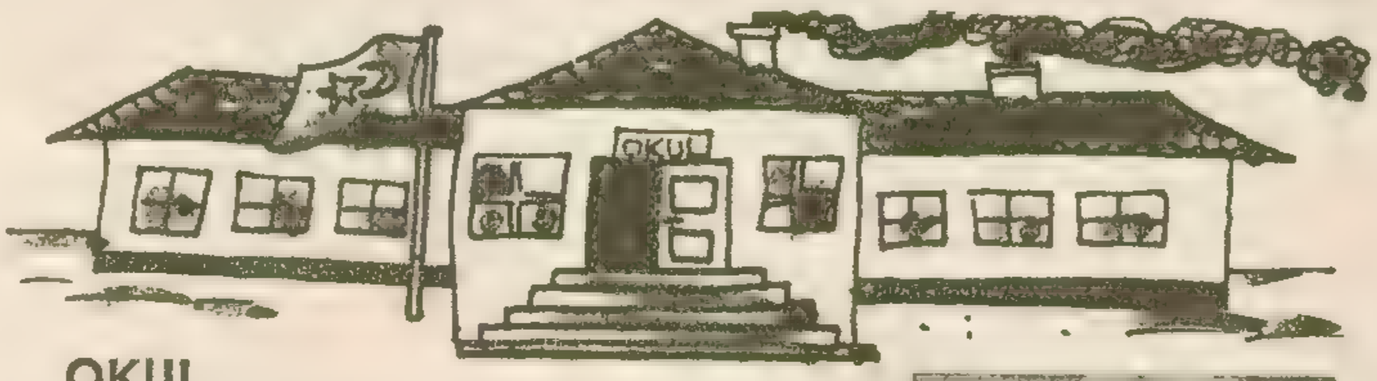

OKUL

Okumayı, yazmayı,
Günü, haftayı, ayı,
Rakamları saymayı
Öğreten bana okul.

Senin sıcak kucağın,
Bilgi dolu ocağın,
Güzeldir her bucağın,
Seni severiz okul.

CÂNAN ÖZTÜRK (Misakımilli İlkokulu Sn: 3/A)

(Resimler 30. sayfada)

Canbolat Kantaş (İstanbul — 2.3.55), Nermin Berberoğlu (Eskişehir — 3.3.57), Engin Pekel (İstanbul — 8.3.58), Berat Bilim (Ankara — 6.3.58), Kemal Topbaş (Adana — 2.3.59), Ahmet Büyükeren (Ankara — 5.3.-58), Zübeyde Bayraktar (İzmit — 6.3.61), Gökhan Korkmaz (Gölcük — 8.3.60), ★Nurten Ağca (Gümüşhacıköy — 6.3.62), Hatice Yalın (Bilecik — 6.3.55), Halûk Özbayram (Malatya — 5.3.-57), Bilgin Gültekin (Ankara — 2.3.55).

BİLGİ, BİLMECE OYUN, EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

(1) 1 — YAPRAK, 2 — OYA, 3 — SAL, 4 — CİN, 5 — ADA, 6 — YAY, 7 — MUM, 8 — YOLCU, 9 — BAYAN, 10 — PAS, 11 — RAY, 12 — MADAM, 13 — KAYNA.

(2) KOCA YUSUF

(3) En kısa yol 29 dur.

8 FARK BİLMECESİ:

1 — Soldaki kadının baş tarafındaki elips, 2 — Yine onun kulağı, 3 — Ve sağ eli, 4 — Öndeki köpeğin kuyruğu, 5 — Arkadakinin arka ayağı, 6 — Sağdaki kadının şapkası, 7 — Sol ayağı, 8 — Ve yakası.

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Doğan Kardeş,
Doğum günüm için gönderdiğin hediyeye çok teşekkür ederim. Kardeşlerin köşesine fıkra, karikatür yollasam yayımlar mısın?

ERDOĞAN ÇETİNER
(ADAPAZARI)

Erdoğan Çetiner kardeş,
«Kardeşlerin Köşesi» sayfaları sizlere ayrılmıştır. Şiir, minik hikâye, fıkra ve karikatürlerinizden uygun görülenleri bu sayfalarda yayımlıyorum.

DOĞAN KARDEŞ

★

Gülay Bağdat, Ali Akyol, Çiğdem Yarkın, Ülkü Özkaya ile Ayfer ve İsmet Çelebi kardeşlerin aynı konuda yazdıkları mektubun özetini aşağıya alıyorum. Kendilerine gösterdikleri ilgi ve uyarıdan ötürü teşekkür ederim.

DOĞAN KARDEŞ

«Sevgili Doğan Kardeş,
«Moda ilkokulu 4'üncü sınıf öğrencisi Yücel Algün imzasıyla 19 ocak 1970 tarihli Doğan Kardeş'in 3'üncü sayısında yayımlanan «Ateş Böcekleri» adlı şiir bu kardeşin olmayıp, Münir Ceylân'a aittir. Okullarda Müzik kitabından alınmıştır. Kardeşimizin bu hareketini kınıyor ve bir daha böyle bir harekette bulunmamasını diliyoruz.»

OYUN Eğlence BİLGİ Bilmece

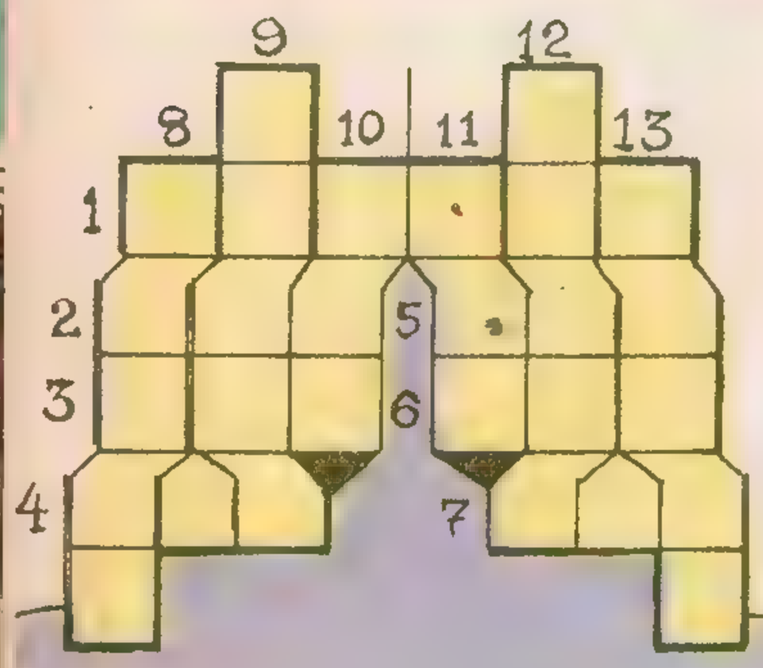

1- SON BAHARDA SARARIR 2- İĞNE İLE ÖRÜLÜR 3- TERSİ BÜTÜN AĞAÇ GÖVDELERİ İLE YAPILAN NEHİR TAŞITI 4- PERİ DİYİNCE O DA AKLA GELİR 5- SU ÜSTÜNDEKİ KARA 6- OK'UN ARKADAŞI 7- DİBİNE ISIK VERMEZ 8- YOLA GİDEN 9- KADINLARA DENİR 10- İŞLEYEN DEMİRDE OLMAZ 11- DEMİR YOLU 12- YABANCI KADINLARA ÖYLE DENİR 13- KAYMAKTAN OLUMSUZ EMİR.

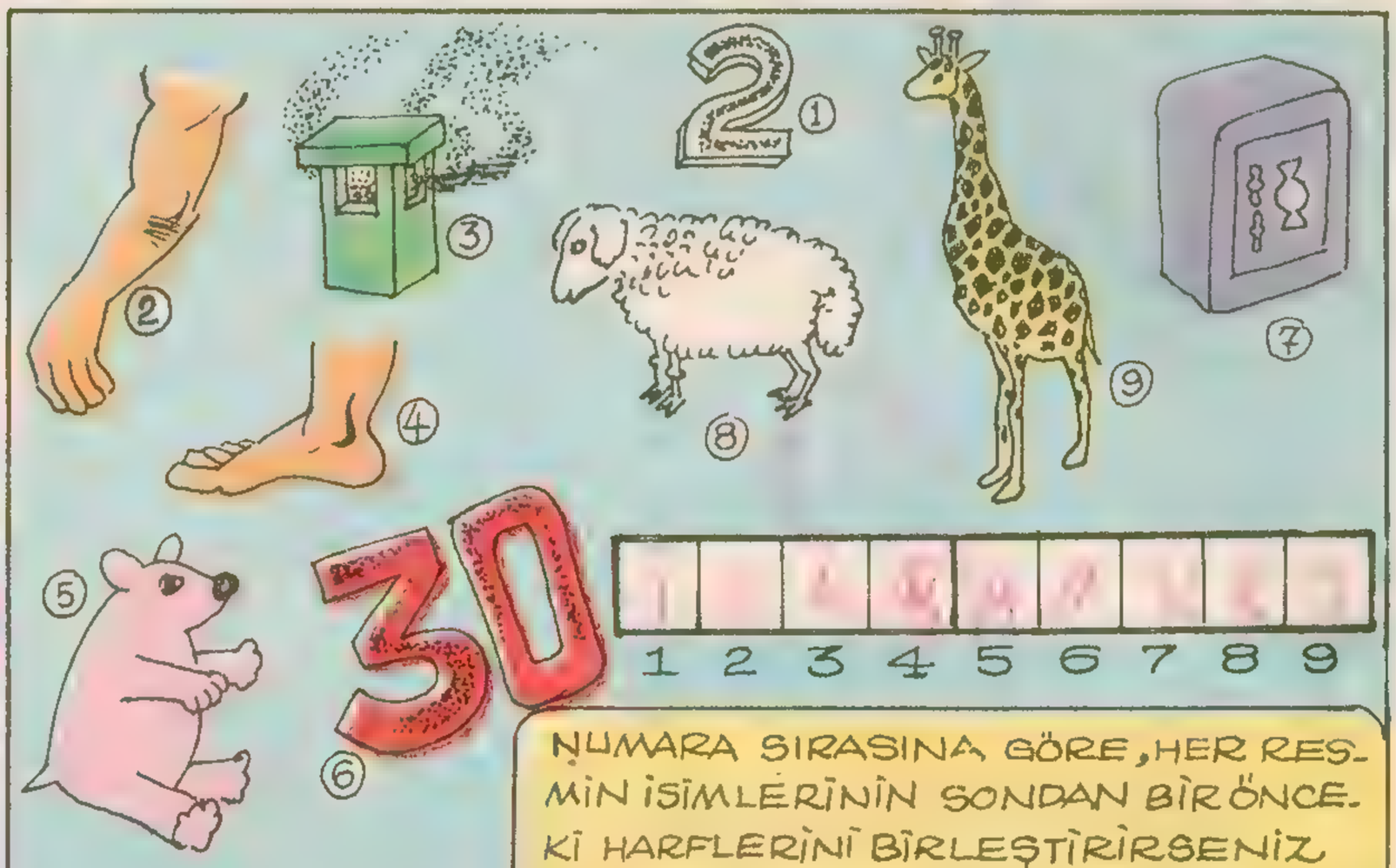

NUMARA SIRASINA GÖRE, HER RESMİN İSİMLERİNİN SONDAN BİR ÖNCEKİ HARFLERİNİ BİRLEŞTİRİRSENİZ ÜNLÜ BİR GÜREŞÇİMİZİ BULURSUNUZ.

2

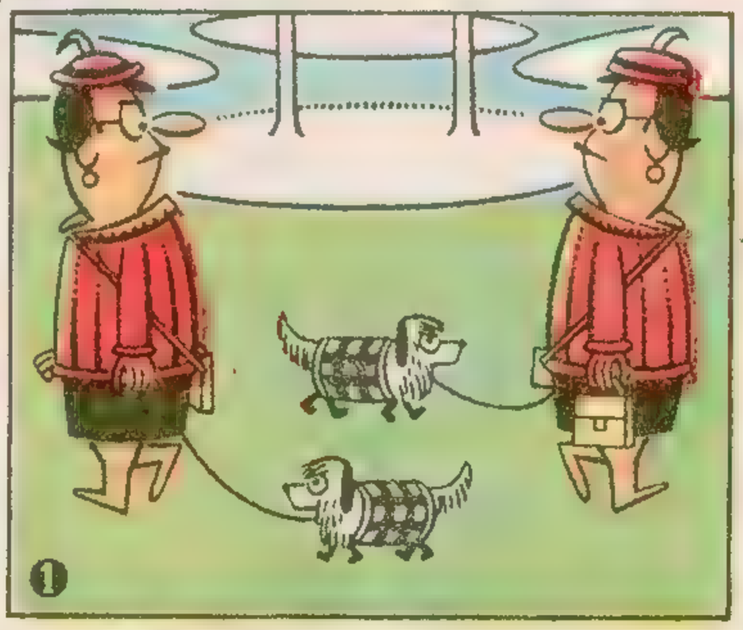

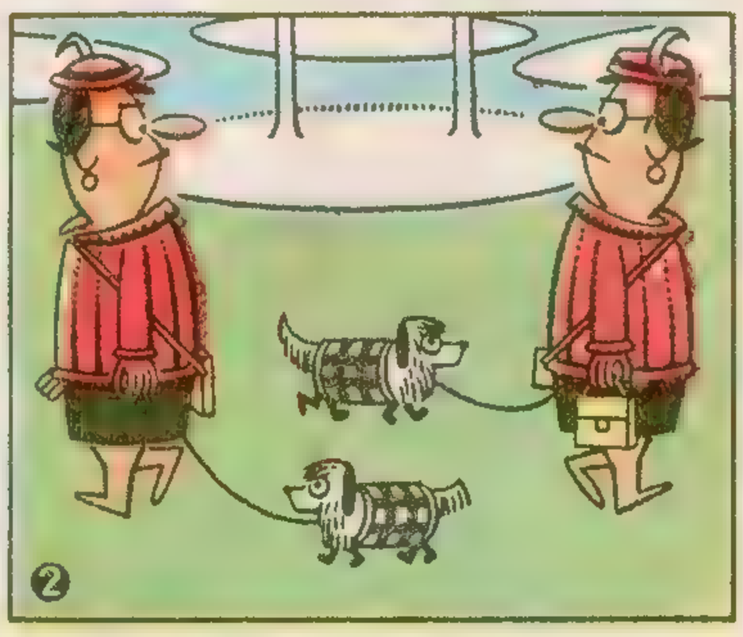

2 RESİM ARASINDAKİ 8 FARKI BULUNUZ

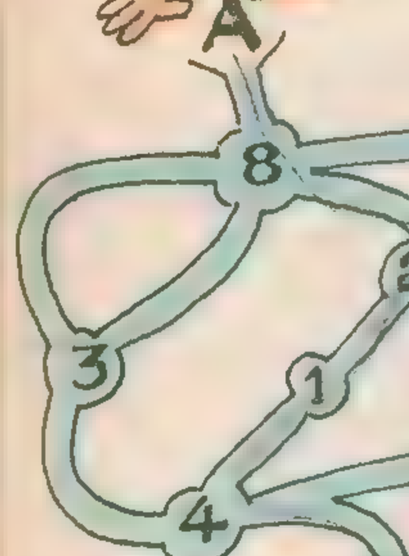

(A) DAN BAŞLAYIP (B) YE GELMEK İÇİN ÖYLE BİR YOL SEÇİNİZ Kİ O YOL ÜZERİNDEKİ SAYILARI TOPLADIĞINIZ ZAMAN DİĞER YOLLARDAKİNDEN DAHA KÜÇÜK OLSUN.

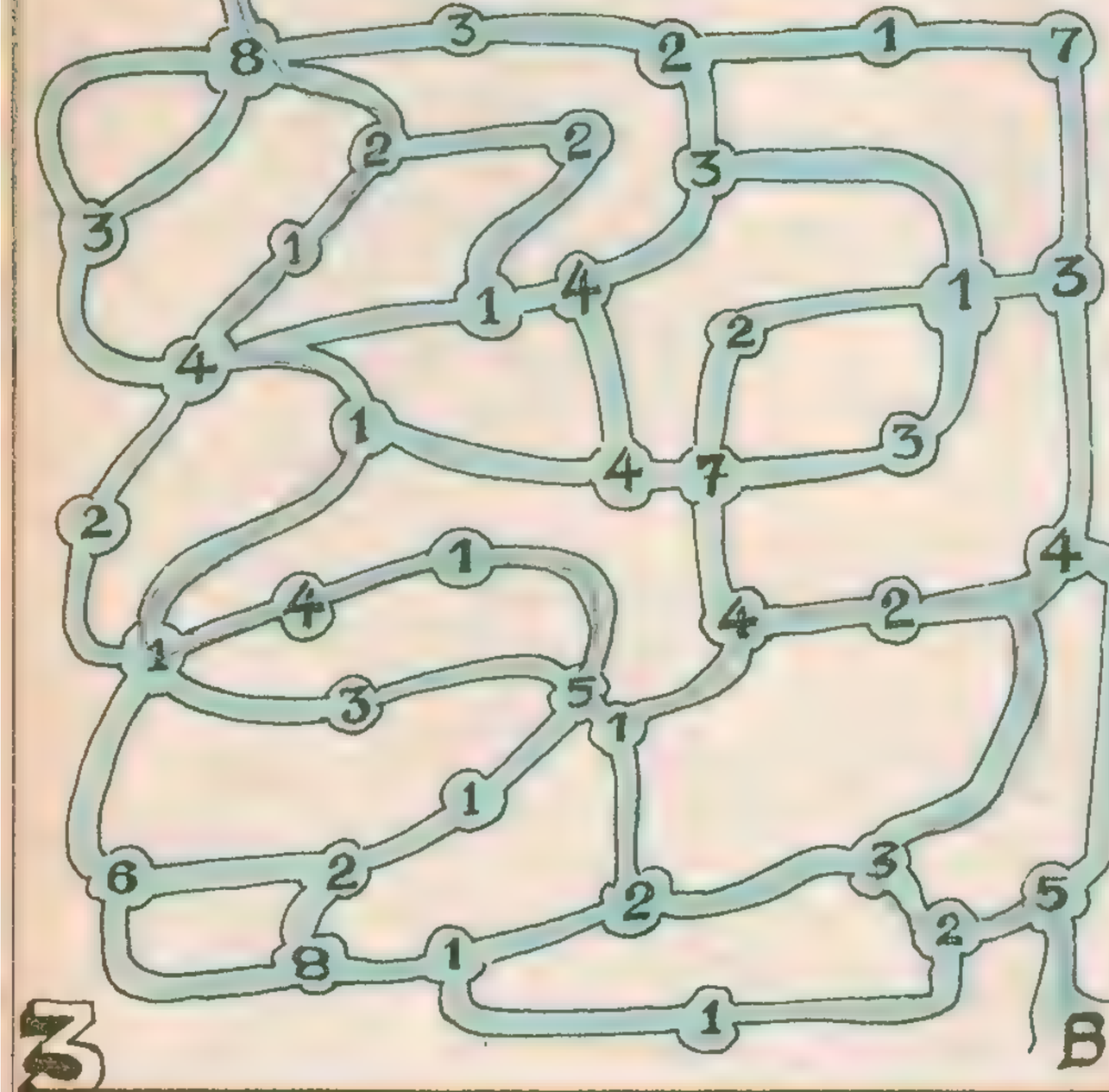

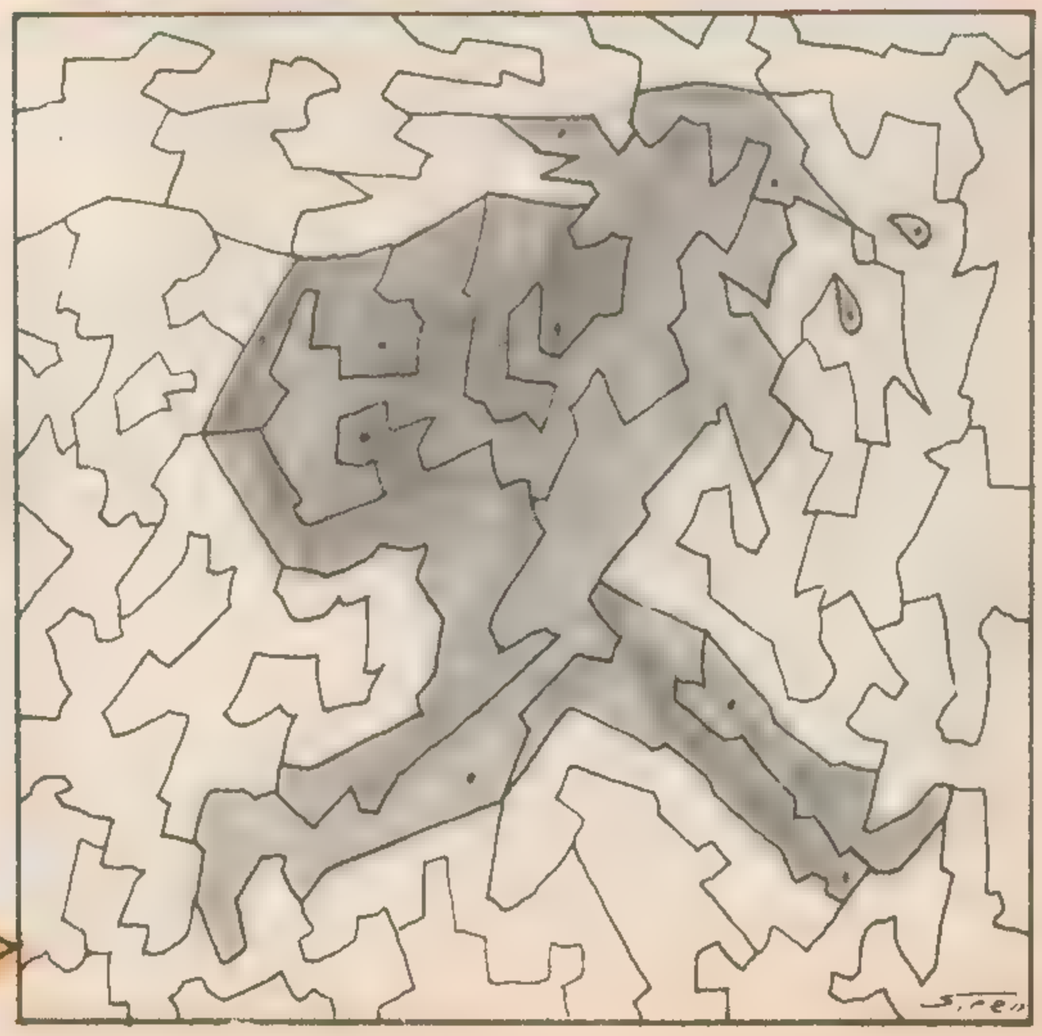

NOKTALI YERLERİ SİYAHA BOYAYINIZ

KARDEŞİME MASALLAR

GEÇMEZ PARA

Köylü bir kadın, bir gün pazar dönüşü, paralarını sayarken sahte bir on liralık bulmuş para çıkınının içinde. Canı sıkılmış. Bu geçmez on liralığı almış mutfağın dolabına koymuş.

Ertesi sabah gene erkenden pazara gitmiş köylü kadın. Kocası da evlerinin hemen önündeki tarlada çalışıyormuş. Derken, hayvan satıcısı çıkagelmiş. Köylüden alacağı olan on lirayı istemiş. Köylü bütün evi aramış, taramış, en sonunda mutfak dolabındaki on liralığı bulmuş, borcunu ödemiş.

Hayvan satıcısı çok teşekkür ederek ayrılmış, aldığı parayı doğru ayakkabıcıya götürmüş vermiş. Son aldığı ayakkabıdan kalma borcunu ödemiş böylece.

Ayakkabıcı on lirayı karısına vermiş, hemen fırıncıya giderek birkaç gündür veresiye aldıkları ekmeklerin parasını ödemesini söylemiş. Karısı fırıncıya gitmiş, ekmeklerin borcunu ödemiş. Fırıncı da o gün aldığı bir torba un karşılığı, parayı değirmenciye vermiş.

Değirmenci çok teşekkür etmiş, aldığı parayı, kendisinden bir çuval buğday almış olduğu köylüye götürmüş.

Köylü on liralığı almış, mutfaktaki dolaba koymuş.

Akşamleyin köylünün karısı pazardan döner dönmez doğruca mutfağa koşmuş, mutfak dolabını açmış, paranın orda durmakta olduğunu görünce rahat bir soluk almış:

«Oh, neyse ki kocam bu parayı alıp bir iş için harcamamış. Yoksa cezaya çarpılırdık hiç şakasız. En iyisi yakayım şu sahte on liralığı» diyerek geçmez parayı ocağa fırlatmış. Oysa bunu yaparken, o gün bu geçmez parayla kocasının satıcıya, satıcının ayakkabıcıya, ayakkabıcının fırıncıya, fırıncının değirmenciye, değirmencinin de gene kocasına olan borçlarını ödediklerini, böylece herkesin işinin görülmüş olduğunu, dönüp dolaşıp paranın gene mutfak dolabına girdiğini düşünmemişti bile. Geçmez para, o değersiz haliyle bunca kişiye yardım etmişti.

bu hafta Doğan Kardeşler

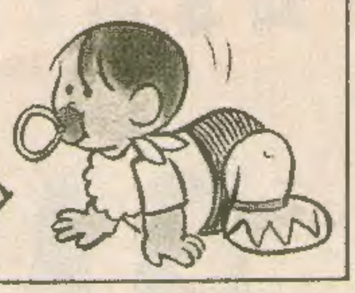

Suphi Topsel
Erzurum 2.3.58

M. Süreyya Dinçer
İstanbul 5.3.56

★Tayfun Göçen
Burdur 2.3.62

★Türker Kan
Bucak 3.3.60

Fahriye Özçoban
Polatlı 5.3.59

İbrahim Ses
Ankara 5.3.56

Suat Palanduz
Kula 4.3.58

Tunç Atayön
İstanbul 3.3.61

M. Tevfik Eroskay
İstanbul 8.3.61

Belgin Turgut
İstanbul 2.3.60

★Gülây Kozan
Konya 7.3.62

Betül Ayataç
İstanbul 6.3.54

Ercüment Önsoy
Eskişehir 6.3.57

Mustafa Celâyir
Ankara 3.3.57

★İlksen Çakın
Adapazarı 6.3.57

★Ahmet Doğruyol
Yozgat 6.3.62

Altan Erboyav
Ankara 8.3.59

★Mehmet Önder
Ankara 8.3.62

Metin Esener
Ankara 2.3.60

Saffet Arün
Eskişehir 7.3.59

★Abdullah Işıkdağ
Eskipazar 2.3.58

Ali Urhan
İzmir 3.3.58

Güneri Akça
Kayseri 3.3.57

Melek Kara
Karabük 5.3.59

Nuray Elbir
Geyikli 5.3.55

Ahmet Ünal
Balıkesir 3.3.56

Nihat Yetginler
İstanbul 5.3.62

★Mehmet Öztürk
Elâzığ 4.3.57

★Serap Dirlik
Fethiye 5.3.61

Rıfat Kars
Gaziantep 2.3.57

Şeref Kemerkapulu
Balıkesir 6.3.59

Işıl Selmin
Ankara 7.3.62

(İsimler 27. sayfada)

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN : Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi ve tarihinizi, ev adresinizi yazın. En geç doğum gününüze bir buçuk ay kala elimize geçecek şekilde iki adet vesikalık fotoğrafla birlikte şu adrese postalayınız: **«DOĞAN KARDEŞ** — Bu hafta doğanlar köşesi» **P.K. 1146 İSTANBUL.**

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN
siz çocuklara bir armağanı var:

500.000 LİRA

tutarında
İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Anne ve babanıza sorunuz. Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı?
Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

26 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 383

PONPON

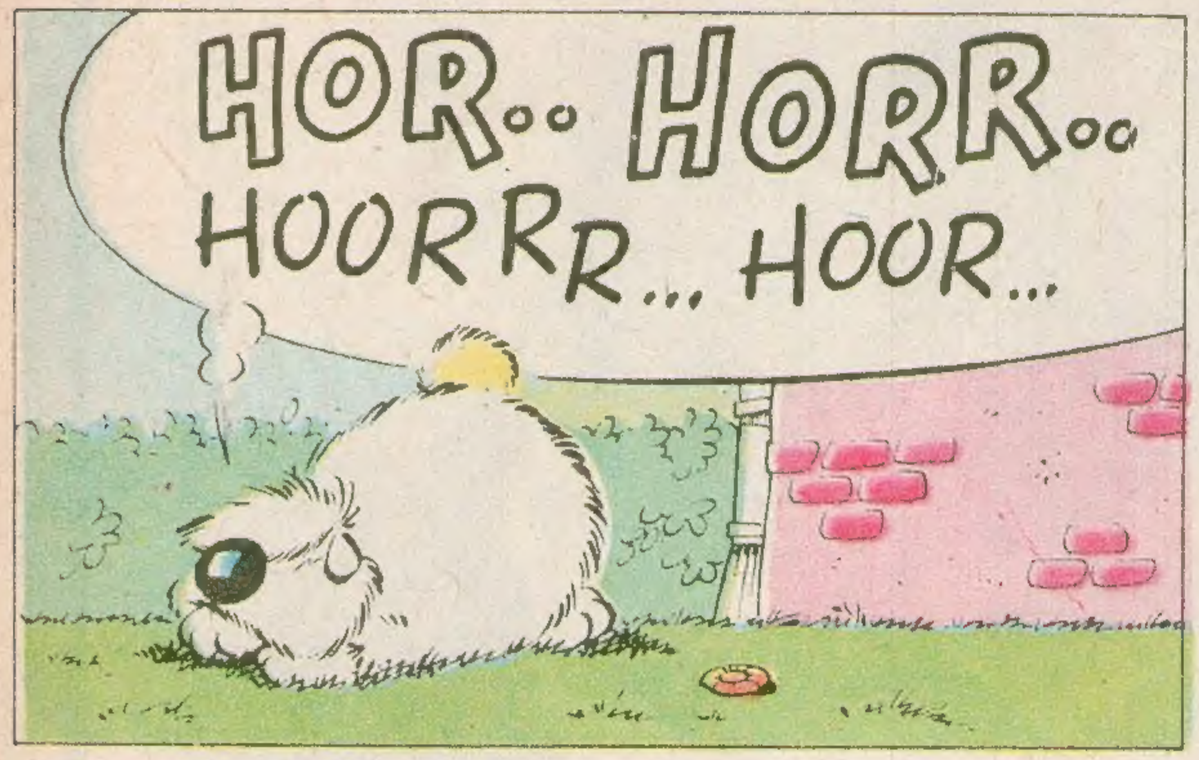
HOR.. HORR..
HOORRR... HOOR...

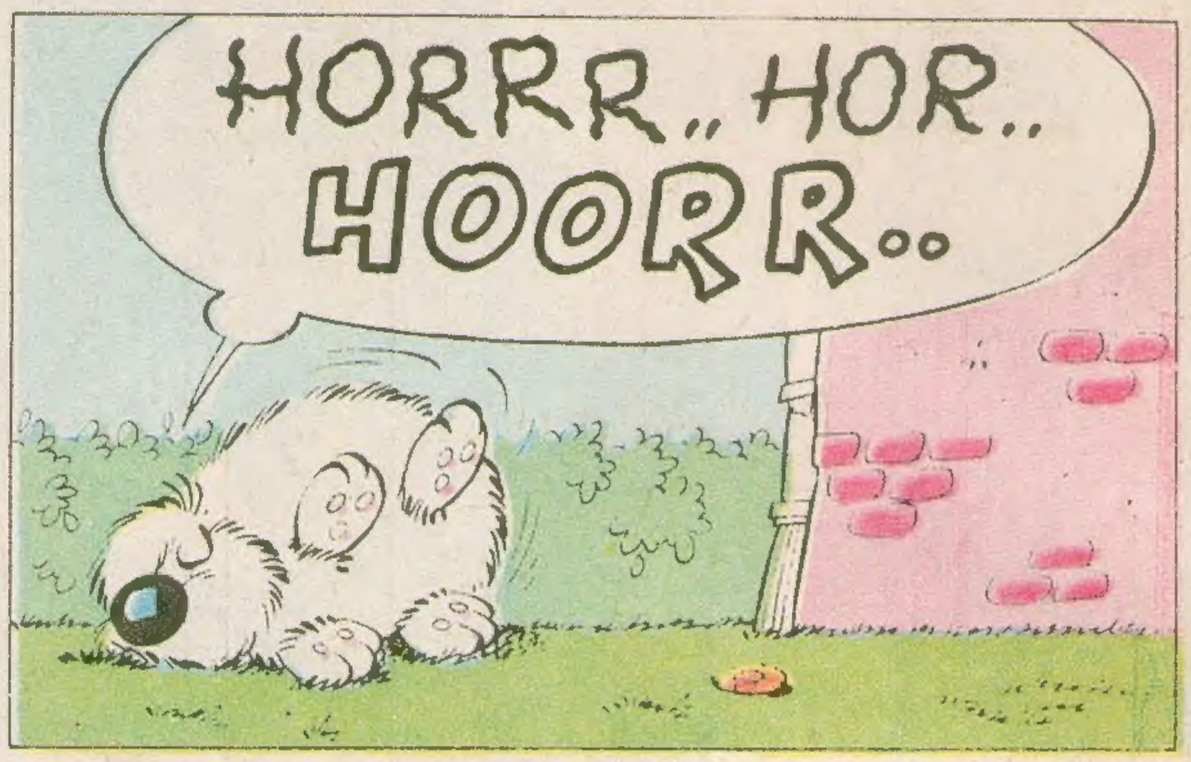
HORRR.. HOR..
HOORR..

OKAN, PONPON'U NE ZAMAN GÖRSEM HORUL HORUL UYUYOR...
HOORR..
PIISSS...

DOĞRUSU ÖYLE... HEM HORLUYOR HEM SAĞA SOLA DÖ— NÜYOR...
NEDEN ACABA? YOKSA ADETİ Mİ?
PISSS.. HOORR..

BELKİ BİR YERİ ACIYORDUR.. YA DA UYKUDA GEZER?! UYANDIRSAK İYİ OLUR..
EVET.
HORR.

PONPON UYAN! UYAN! ÇOK FENA HORLUYORSUN!!
?

? ?
UFF.. İYİ Kİ UYANDIRDIN BENİ OKAN... BİR KÂBUS GÖRÜYORDUM...

?
RÜYAMDA UYKUSUZLUK HASTALIĞINA TUTULMUŞ GÖRDÜM KENDİMİ...
ÖFF!